ABOUT T. T. D.

* * *

PILGRIMS' PARTICULARS

OCTOBER, 1974

Number of pilgrims, who availed T. T. D. Transport facilities on Ghat Road	Adults .	4,90,578
	Children ...	52 055
Number of Pilgrims, accommodated in the choultries	at Tirupati .	90,814
	at Tirumala	1,54,127
Number of vehicles to Tirumala by Ghat Road	Motor Cars	3,634
	Motor Cycles	267

From 23—9—74 T. T. D. is operating Contract Carriages between Tirumala and Tirupati on payment of Rs. 135/— per single Journey, per bus of 45 seating capacity. Interested parties can reserve these vehicles by paying prescribed fee, through D. D of State Bank or Andhra Bank, in favour of E O., T T D , and giving required particulars.

Ed

TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS

RESERVATION OF ACCOMMODATION

Accommodation shown below, will be reserved on payment of requisite service charges in advance.

Sl. No.	Description of accommodation	Service charges per day
	TIRUMALA :	
1	Sri Venkateswara Guest House	Rs 16/- (Single room suite) Rs 20/-(Corner suite)
2	Sri Srinivasa (T B C), Venkatachala (M.B C), Alwar Nagar Cottages	Rs 16/- and Rs. 20/- (Full cottage) Rs. 7/- and Rs. 9/- (Half Cottage)
3	Valley View, Narayana Giri Cottages	Rs 16/-
4.	Sankhu Mitta, Seshadri Nagar, Anjanadri Nagar, Garudadri Nagar Cottages	Rs 10/- (Full cottage) Rs 5/- (Half cottage)
	TIRUPATI :	
1.	T T. D. Guest House	Rs 10/-
2	Sri Srinivasa Choultry (I N C) (Furnished Rooms)	Rs. 8/-
3	Sri Govindarajaswamy Choultry (II N C.) (Furnished Rooms)	Rs 6/-

NOTE :— Unfurnished accommodation in all the choultries at Tirumala/ Tirupati is **FREE.**

Service charges, indicating the period of stay, number of persons to be accommodated and type of accommodation required, shall be remitted through crossed Bank draft / Money Order drawn in the name of the Reception Officer, Tirumala / Tirupati, one week in advance

Reception Officers, Tirumala / Tirupati, may be contacted for further details required.

P. S. RAJAGOPALA RAJU,
Executive Officer

THE SAPTHAGIRI

Vol. 5 MONTHLY *No* 7

DECEMBER 1974

Editor & Publisher :

K. SUBBA RAO, M.A.,
T. T. DEVASTHANAMS,
TIRUPATI.
Phone, **2254**

Printer :

M. VIJAYAKUMAR REDDY, L.P.T.,
Manager,
T. T. DEVASTHANAMS PRESS,
TIRUPATI.
PHONE : 2340.

Annual Subscription: Rs. 5/-
Per copy: 35 Ps.
By Post; 42 Ps.

For copies and other particulars :

EDITOR,
T. T. DEVASTHANAMS,
TIRUPATI.
Phone: **2254**

'The opinions expressed by various authors in the Journal are personal.'

Editor.

CONTENTS

* * *

Cover Page :

The cover page is the 4th Pasura Tiruppavai of Andal the daughter of Vishnuchitta In this she urges the God of rains to take water from the sea assuming the colour of Lord Vishnu and to rain in full vigour, with the brilliance of Sudarsan chakra, the sound of Panchajanya Sankha and with the relentlessness of the arrows from the Saranga of Vishnu so that the living beings can be happy and the ladies observing Margali Vrata fulfil their obeisance to Lord Krishna.

The Tiruppavai Pasurams full of self-surrender and devotion are considered to be akin to the Madhura Bhakti of Gopika Geetas of Bhagavata

Due to some unforeseen circumstances the magazine could not be released in time. We regret very much for the inconvenience caused to the readers—EDITOR

Editorial....

It is more than five months that we have announced the decision of the management to split the 'Sapthagiri' into five independent journals in English, Telugu, Tamil, Kannada and Hindi A stage has been set for the process and we are awaiting the completion of certain technical formalities after which the new journal will be in the hands of the readers with more valuable information and other interesting features.

On the eve of the ensuing new calendar year, we wish to thank all the readers, the agents and the co-officials of the T T Devasthanams Information centres for their unstinted support extended to the development of this spiritual mass communication media We equally thank the writers whose valuable articles provided a means for the propagation of religious thoughts to the reach of common man. However, we cannot help mentioning that the patronage from the Kannada and Hindi sections were not quite encouraging But we have to emphasise the fact that the T T D. is releasing so many magazines in different languages in an effort to help the common man to elevate himself from his mundane obligations towards an Omnecient consciousness

Perhaps we will be failing in our duty if we do not adequately express our gratitude to those repositories of spiritual wealth, who need come forward to propagate the celestial wisdom to the needy

The source is yours, and the cause is yours. We, afterall, are the instruments to serve that cause and our ancestors say that 'strength is through unity only, in this Kali age.'

News & Notes......

The Annual Float festival of Sri Kapileswaraswamy will be conducted from 26-12-1974 to 28-12-1974 The processional deity of the Lord and His consort will adorn the float beautifully decorated with colourful illuminations, will go round in the adjacent tank known as 'Kapilatheertha' or Alwaitheertha' The first two days of the festival are reserved to Vighneswara, Chandrasekhara and Subramanya respectively and the 3rd day for Lord Kapileswara.

Kapileswara temple is the only Siva Temple among the pantheon of Vishnu temples under the management of the T.T.D There is also a picturesque water falls enriching the bracing climate of the surroundings.

Legend goes to say that the Linga was consecrated by Sage Kapila and hence the Lord was called after him.

Reservations Cancelled

In view of the anticipated heavy rush of the pilgrim public, who would visit the temple to have the Darsan of the Lord on January 1st 1975, there will be no reservations for cottages on 30th, 31st December 1974 and 1st January 1975 However accommodation will be provided subject to the availability at that time

Hindu Temples in America

It was told that Mother and Mother land are greater in importance than the Heaven itself. The spiritual awakening that the Indians living abroad got, proves this beyond doubt. In a way, one should say, that western culture is undergoing a renaissance, under the influence of Indian culture. The inception of Yogic research centres in various places, abroad, and the introduction of Sanskrit in the Universities in various Western countries speak of this. Besides this, temple construction also is on its way particularly in United States

The Hindu Temple society comprising certain Indians as well as some philonthropists, has undertaken the construction of Vinayaka temple.

In Pittsburg, an area of about 7 acres with the surroundings remarkably resembling as those of Tirumala Hills, has been selected as the venue for construction of Lord Venkateswara's temple. Though the construction will be done at Pittsburg only, certain items of artistic work, idols, doors etc will be made in India and transported to America Even for the works that are to be done at Pittsburg, efforts are being made to muster skilled sculptors to be deputed to that place This work alone would cost Rs. 8 Lakhs excluding the Rajagopuram work.

The society hopes to start the base construction in 1974 itself and do the construction of superstructure and installation of idols next year. On any account the Society wishes to complete this and consecrate (Prathistha) the idols in September 1975

The T.T D with a view to help the Indians living in other countries to come together and also to rouse the spiritual awakening in general, has come forward to contribute its mite. While a total grant of Rs 7/- lakhs was sanctioned for these projects, T T D is taking steps to donate the idols of Lord Venkateswara, Padmavathy, Andal and Garudalwar which when the work completed will be transported to America. Besides this, the T T D is also taking steps to open two Information centres one each at Newyork and Pittsburg.

Yoga Research Centre.

Tirupati and Tirumala would soon be bubbling with the Yogic activities It has been decided by the Government to start a Yoga Research Institution at Tirumala But the work will immediately be started in the temporary accommodation provided by the T T Devasthanams The T T D is giving Rs 5,00,000/- for this purpose

A governing body also has been constituted by the Government with the following members

1. Sri K. K Shah, Governor of Tamilnadu, *Chairman.*
2. Sri J. Vengal Rao, Chief Minister of Andhra Pradesh—*Vice-Chairman*

Ex-Officio Members:

1. Minister for Health, Andhra Pradesh
2. Minister for Endowments, Andhra Pradesh
3. Director of Medical Services, Andhra Pradesh
4. Vice-Chancellor, S V University, Tirupati.
5. Chairman, T T.D. Board of Trustees, Tirupati
6. Executive Officer, T T Devasthanams, Tirupati

Project co-ordinator of the Institution:—Ex-Officio Member and Secretary

Other Members:

Sarvasree.—

1. Challa Subbarayudu
2. Dr G S Melkote
3. Ramananda Yogi
4. Prof B Ramamoorthy.
5. Dr K S Sanjeevi
6. Dr V Narayanaswamy
7. S Annadurai Iyyangar

However, the T T D Board, while giving its consent, requested that duration of membership should be limited to 3 years

Volunteer-Engineer:—

Sri A Sreepada Rao, B Sc, B E, D I I Sc. (AERO) has been taken as Volunteer-Engineer, T T D, Honorarily.

Asthana Siddhanti

Sri Tangirala Chinna Hanumat Siddhanti of Relangi has been appointed as Asthan Siddhanti

AN APPEAL

All the subscribers are requested to furnish forthwith the Choice of their magazine, which they require in the new set up (Viz., Tamil; Telugu; English; Kannada; Hindi). Subscribers are also requested to note that if no information is given to this office immediately, the regional language paper which they are getting now, will be sent to them without any further intimation.

EDITOR.

THE VISION OF HINDU ETHICS

SRI R PADMANABHAN, B A, B.T, *Vellore*

The word '*Ethics*' as defined by the Pocket Oxford Dictionary, means, 'Science of Morals,' or Moral principles or code. As such the moral code of any religion, Hinduism not excepted, is founded on the beliefs, traditions or faith as taught by that particular religion or practised by those people who practise that religion. So also in Hinduism, the ethics of the Hindu religion is centred on and revolves round the faith and beliefs of Hinduism

As the readers may be well aware, the life of an individual Aryan in ancient society was divided into four stages, that of Brahmacharya Grihasta, the Vanaprastha and lastly that of Sanyasi and by and large the ethics of a Hindu depended on the observance of these four-fold stages of life

'The second stage envisages three ends in the life of a married man - practising *Dharma* (Sacred Law), *Artha* (living by honest means and (3) *Kama* (enjoy pleasures of all kinds.) To put it in a nutshell, the Hindus, rank and file, have to blend and happily combine the principles of *Dharma* with those of *Artha* and *Kama* into a harmonious whole.

As for kings, and people of a higher status in society, there was a valuable and inexorable moral code—to avoid falsehood, treachery, adultery, malice etc They should worship Gods,'entertain guests and learned men, worship ancestors, practise penance, and go on pilgrimages to sacred places such as Kasi and Rameswaram. Besides, the kings and chieftains must nourish the poor, the needy, the widows, orphans, and servants and give protection to all those that seek his protection All these principles which must be followed in every day life by kings and nobles give us a picture in no uncertain terms of the importance and emphasis placed on essential virtues, the basis of all code of conduct.

As a rule, mere observance of ceremonies and rituals was not, as a principle, encouraged at all in society People were taught by all the Acharyas right from Sankara onwards, to practise love, forgiveness, and Ahimsa, "*Ahimsa-paramodharmaha,*" was the bedrock of the code of conduct prescribed for any Hindu worth the name Not only in Sanskrit literature but Telugu and Tamil sacred literature laid down and encouraged the highest and sublime virtues For example in poet Vemanna's Telugu compositions, we find high moral tone exacted and strongly advocated. So also in *Naladiyar*, and in *Sumati Satakam* we find emphasis on the essential moral virtues and values for which Hindu society has earned a name and fame.

At the same time, it must be pointed out that the standards of conduct differed according to the social classes, likewise the standard of conduct differed among the students (Brahmacharins), family people, and ascetics

That the Hindus insisted on a code of ethics is best illustrated by the moral aspect of the epic story of the Mahabharata. Any one could clearly see that the ultimate victory will go only to those who are just, righteous and truthful like the Pandavas, whatever may be the initial disappointments and defeats Numerous stories bringing house the loyalty and Gurubhakti and devotion to parents and relations and friends are found in the pages of the epic to make us understand and appreciate the high level of Hindu Ethics.

No account of the Hindu code of morals would be complete without making a reference to Bhagavad Gita, the song celestial.

(*Continued at page* 8)

SRI LAKSHMI NARAYANASWAMY TEMPLE, KOMATIPALLI

SRI M S SRINIVASA CHARIAR, B A.,D O L ,
KOMATIPALLI

In ancient times our great ancestors without caring for any kind of profits and pains got constructed sacred temples, managed to conduct daily worships, mythological discourses and arranged " Harikatha Kalakshepams " in order to develop spiritual thinking in mankind, and struggled very hard for the general welfare of the country Because of this discipline, generosity and other noble qualities developed in the society the man became theist. With a pure heart and mind he is struggling tooth and nail for the universal fraternity The teachings of Bhagavadgita elaborated the meaning of the theism in a very systematic way

In fact, the Lord is an Omniscient and Omnipotent Man by giving a special form to Him and by finding the unique qualities of love of affection in Him worships Him in various ways. After getting himself satisfied he is satisfying others and deriving ecstasy out of his fulfilled desires He is seeing his own image in the diety believing that his desires are fulfilled because of God and used to think of helping his fellowmen in all possible spiritual attempts.

Therefore, the sacred temples created a divine atmosphere in men, making the people well cultured and rooting out the hidden evils in them Probably, because of this only, man used to install pious diety, and constructed big temples in specific places to give peace to the troubled mind People by visiting such places used to offer prayers to purify their hearts and minds and tried to sail across the ocean of the " *Samsara* " and to become one with God. A great number of sacred places appeared in far and near in our country Devotees are unable to visit such far off places to have the blessings of God So they got constructed such temples in the places of their living which was in the easy access of the common man They having arranged daily, weekly, fortnightly, monthly, and yearly celeberations of Utsavas (Festivals), helped themselves in getting salvation not only for themselves but also to others For this, so many spiritual associations of the devotees are formed in the world, and they are busy in the works of constructions and renovations of dilapidated temples in various places The renovation committee of Shri Lakshminarayana Swamy Temple, at Komatipalli of Warangal District is one of such spiritual associations

In this connection, it is informed that the Komatipalli, village in the midst of Mahaboobabad Tq., (Manukota) Warangal Dist , forest area is six miles from Kesamudram Railway Station was originally constructed by the ' Bhatteracharya's—Sishyaparampara of Shri Bhagwan Ramanuja - who spread the religion of ' Visistadwaita ' in Andhra and Telengana areas In this village there is a very ancient temple of Shri Lakshminarayana Swamy Due to lack of proper supervision in maintaining the temple it became slowly dilapidated as time passed

Lakshminarayana is one of the Archa Forms of worship of Lord Vishnu In this Form ' Maha Vishnu, is seen as seated on peetam with Lakshmi on his left lap, which is as per the Agama Sastras.

This temple is an ancient one attracting a good number of devotees The date as to when the temple was constructed is not known exactly. Probably this was constructed by the Kakatiya Rulers

Every year " Rathotsavam Festival," will be conducted either in Chaitra Masa or in Vaisaka Masa and a large number of devotees have the blessings of Lord Sri Lakshminarayana on that day.

The Trust Board has many programmes like renovation of the temple installation of Alwars etc, construction of Hanuman Temple, Ramanujakootam Kalyana Mantapam etc It is obvious that the Trust Board cannot carry out its programmes, effectively and satisfactorily when there is no allround cooperation of peopoe The temple authorities deserve encouragement from the public and the holy temples.

Hence the Trust Board appeals to one and all to enlist themselves as Honorary Members, Patrons and Chief Patrons by subscribing Rs 10/-, Rs. 25/- and Rs 50/- per year The donors can also help the Trust Board by building halls, rooms etc, in their names and thus completing the construction on one hand, they will be making their names cherished perfectually on the other.

Every devotees of all orders would kindly lend their helping hand in getting this tremendous task to a successful end

Every devotee of Shri Bhawan Ramanuja should come forward to contribute mite and take part in the renovation work.

Every devotee should try to participate in the spiritual undertakings. ★

(*Continued from page 6*)

In the words of Sri Aurobindo, a great thinker of India, '*The code of Dharma based on spirit has been best expressed by the Bhagavad Gita*,' which calls on man to perform action without desire for the fruits thereof that is dharma The Gita teaches further that a man can escape from the fetters of *Karma* by fulfilling the dharma of his caste without any selfish motive but only with devotion to God—the *Paramatma* But today this teaching of the Lord must be interpreted to suit the modern trends of religious thought and conduct based upon it.

The vision of religion passes through the faith embodied in a code of Hindu ethics to the action prescribed by a code of living To express the thought in a philosophical language, the dharma, according to the Gita, is a Law which is both individual and universal.

In the modern world, we often hear of the rights of the individuals and men have begun to feel dissatisfied with this glit talk and ask what exactly are their duties. If men claim to have the right to work and for a fair deal in anything and everything, surely and certainly they have a duty to do. In this way, from times immemorial, the Hindu code of Ethics has been unique in developing the concept of *Dharma* as a synthesis, both of *Right and Duty*.

Sri Aurobindo has expressed the view that the need of modern India is to ' recover religion in a high spiritual sense ' It means that we must re-establish the code of ethics built on individual dharma. It is only by recovering our lost moral values that we can make India physically and morally strong. It's India that is most fitted to recover such a religion, and show the way to the other countries of the world which are morally and spiritually bankrupt

SRIMAD PAADUKAA SAHASRAM OF SRI VEDAANTA DESIKA

Sri D RAMASWAMY IYENGAR
MADRAS.

(*Continued from previous issue*

मुनिपरिषदि गीतं गौतमीरक्षणं ते
मुहुरनुकलयन्तो मञ्जुवाचः शकुन्ताः ।
उषसि निजकुलायादुत्थिता दण्डकेषु
स्वयमपि पदरक्षे! स्वैरम् आम्रेडयन्ति ॥३०६॥

Muni-parishadi geetam Gautamee-rakshanam Te
Muhur-anukalayanto manju-vaachah sakuntaah
Ushasi nija-kulaayaad-utthitaa Dandakeshu
Svayam api Pada-rakshe! svairam aamreda-yanti (306)

Padarakshe! Sweet-voiced parrots get up early in the morning from their nests in the forests of Dandaka and repeatedly utter Thy glory in protecting Ahalya which they learnt from the oft-repeated praise of the Maharshis of Dandaka.

In a previous sloka in this same paddhati (No 282) the protection of Ahalya was referred to as an achievement of the Paduka. The forests of Dandaka are ringing with the praise showered on the Paduka by sages inhabiting those forests The parrots in the trees take up the refrain of praise and joyously recount the redemption of Ahalya by Paduka This is the topic referred to here. (306)

यमनियमविशुद्धैः यं न पश्यन्ति चित्तैः
श्रुतिषु चुलकमात्रं दृश्यते यस्य भूमा ।
सुलभनिखिलभावं मांसदृष्टेर्जनस्य
स्वयम् उपहरसि त्वं पादुके! तं पुमांसम् ॥३०७

Yama-niyama-visuddhaih Yam na pasyanti chittaih
Srutishu chulaka-maatram drisyate Yasya bhoomaa
Sulabha-nikhila-bhaavam maams-drishter-janasya
Svayam upaharasi Tvam-Paduke! Tam Pumaamsam (307

Paduka! That Paramapurusha, whom the great sages are not able to see with their purified minds disciplined by the process of Yama, Niyama etc. only a handful of whose greatness is seen in the srutis such a Paramapurusha Thou Thyself bringest before the fleshy eyes of all mortals in such a manner as to make them see Him in all His glory.

The paratva or supremacy of the Lord, as reflected by the fact that even the Vedas have seen only a small fraction of His glory and all sages, who spend all their time in contemplating on Him according to Bhakti-marga involving the eight stages of Yama, Niyama etc, are unable to see even that much of Him, is made to be seen by the denizens of this Earth because of Paduka's great help. Paduka brings that unseeable Lord within the range of their vision and with their physical eyes they are able to see and enjoy all the several aspects of the Lord This is the help that Paduka renders to us by bringing the Lord before us during His sanchaara. (307)

निधिमिव निरपायां त्वाम् अनादृत्य मोहात्
अहमिव मम दोषं भावयन् क्षुद्रम् अर्थम् ।
मयि सति करुणायाः पूर्णपात्रे त्वया किं
परमुपगमनीयः पादुके! रङ्गनाथः ॥ ३०८ ॥

Nidhım iva nırapaayaam Tvaam anaadrıtya mohaat
Aham ıva mama dosham bhaavayan kshudram artham
Mayı sati karunaayaah poorna-paatre Tvayaa kım
Param upagamaneeyah Paduke! Ranganathah (308)

Paduka! Due to ignorance I do not care for Thee who art verily an endless treasure, but go after trivial matters. Lord Ranganatha, thinking only of my sins, turns away from me, though I am fully qualified to be the recipient of His grace. When such a one like me is here, I pray of Thee not to take the Lord to some one else (who may not be so fit to receive His grace).

A rather dıfficult sloka to ınterpret, but a very enjoyable one. The Paduka ıs an eternal and ındestructıble treasure. But we are not aware of ıt and do not take advantage of it.

The Lord does not extend Hıs protectıon to us. He keeps on thınkıng only of our sins. Unless Paduka ıntervenes, He ıs not lıkely to to change Hıs attıtude towards us That makes us afraid that He may turn to others and protect them and leave us ın the lurch. With such a fear ın our hearts we must pray to Paduka as Desıka does in thıs sloka

"Paduka - devi! Pray do not divert the Lord's attentıon to others than myself. I am aware that even now I do not venerate you adequately. I do not fully realise that you are my only source of help The lord who has the rıght and the duty to protect me has turned Hıs face away from me because He thınks only of my sins

Tıruvoımozhı—"(I IV. 7) You must ask him (Ibid). The soul might have sınned, but which sın can stand before Thee?[1]

This sloka is very reminiscent of a sloka of Devanayaka-panchasat. There Desika asks Lord Devanatha—"Why dost Thou search for some one else to be the recipient of Thy grace, when I am here fully qualified to be the recıpıent of such a Grace?" After cataloguıng hıs qualıfications as the foremost among sınners, Desıka asks the Lord there:

"विन्दन् भवान् विबुधनाथ! समस्तवेदी
किं नाम पात्रम् अपरं मनुते कृपाया:"

Slightly adapting the same questıon Desika asks here. 'Why do you permıt Lord Ranganatha to shower His grace elsewhere when I am here? Ask Him to protect me and let Him compare which ıs greater and nobler, 'my protection, or the protectıon of Prahlada, the cowherds of Gokula, Gajendra or Parıkshit?'

In the Dayasatakam we see the following:— "I am sorry for Daya Devı who likes to make a full repast of the sins of His votaries. Wıll She have sufficient food ıf protectıon is extended to people who have only a few sins to theır credıt? Unless I their leader" with maxımum amount of sıns am protected, Daya must go starvıng. (Sloka 29 of Daya Satakam). (308)

(To be continued)

---

1 என்பிழையே நினைந்தருளி அருளாத திருமால்... என்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கு

MY DARSAN OF LORD VENKATESWARA

Dr D V. DARAN
Tirupati

This is really an interview as it is a person in flesh and blood seeing an idol of Lord Venkateswara symbolic of the Almighty who rules the destinies of men and nation, all the *charaacharas* and what not He is the all pervading unseen Almighty the Bhrahman who is Ananda, Atma vedya (seen in the mind or experienced by Yogins in Dhyana) and is symbolised in the idol of Lord Venkateswara—seen, worshipped and paid never ending homages by the millions of Hindus and others who have faith and hope in Him.

God Almighty is an abstract being, unseen and therefore is beyond verbal expression either to describe Him or define Him—Let the Lord himself bless the fellow who attempts to define Him since it is a blasphemy to define God. So my darsan of the idol of Lord Venkateswara symbolic of the unseen god is justified in the sense that to realise the Almighty was only through the idol. It was foolish of me to expect any conversation between Lord Venkateswara and me nor did have any such idea in my mind, although I have heard of a mighty lot of wonders Lord Venkateswara brought about to His devotees whose prayers were granted and blessings showered on them (I had no prayers to Him for granting me anything).

Invariably I found that a great majority of people in need or in sorrow or other misfortunes went on pilgrimages, made vows, promises and offerings to Lord Venkateswara or other gods or Goddess as they worship to take them out of their troubles, misfortunes and sorrows and to bless them. A lot of people joined the crowd of streaming millions because others were going on pilgrimage; but some out of curiosity went with no ulterior motive but in a go easy mood " if anything falls from the sky let it or otherwise unconcerned" frame of mind, and just a few countable on finger tips in an attempt to see really what is happening in the Lord's sannidhi where the non stop stream of millions flood

It is my conjecture the last category and very few others might have a hidden but voluntary and unaccountable craving in them to give a trial to go through all possible rituals which are going on every day like a clock work and thereby understand the meaning and significance, their values and efficacy in realising the goal of human life—a mystery of mysteries and enigma of enigmas none to reveal or explain to us the denizens of this world.

To recount my experience I may say that my first experience of visiting Tirumala was some twenty years ago and that too was an exceptionally brief one lasting for about twenty minutes A couple of my acquaintances were going to Tirumalai and they called me for company On arriving at Tirumalai one of them, right in front of the temple Gopuram, in an impatient mood said " Let us go away, it will be very late to get Darsan of the God " and compelled the rest of us to get back quickly. There was no other alternative other than to concede the will of the impatient person. The result was that at 10–30 P.M. (night), the vehicle jumped over a barricade put over a part of the road under repair, landed over the otherside of the trench and then got upon the 3 ft high parapet brimming the road from the pady-field some ten feet below. Call this an accident or incident in which only one person was slightly injured — it was no other

than the impatient one. Others escaped it with a fluttering of agitated mind of fright, anxiety and concern for the injured

I am unable to explain the nature of the mysterious force that is operating "Hope to joy is never less in joy than hope enjoyed" mood lay latent in me and things went on as usual in the stream of life. But a few years after this experience I happened to vist Tirumala alone — I was in mix up with endless stream of pilgrims and I had my turn for Darsan I closely observed all the sculptural work of art on the gopurams paintings, and other objects of religious significance all of which were new to me but each one struck me with some inspiration and ecstatic feeling transcending the aesthetic bounds. This was not a religious fervour, nor was it spiritual excitement — it was only state of mind in a pleasant or mood free from the humdrums of life—a short lived glory of the peace of mind

I stood before the idol of Sri Venkateswara at the sanctum sanctorum door, saw it from top to bottom, observed all details of the Kireetam, the white namam on His fore head, the immense array of gold ornaments set with countless inestimable jewels (Diamond,Emerald, Ruby, Saphire and all) the rose and other odourous floral garlands and all in resplendent beauty and I stood in utter amazement at the awe inspiring mood It reminded of the graphic and realistic picture of Lord Krishna portrayed by the great Bhakta poet Sri Narayana Bhattathiri.[1]

But from this ethereal region I was hurled down by the militant director who directs the never ending stream-flow of pilgrims, unceremoniously pushed my obstructing log of wood forward down the stream There ended my interview with Lord Venkateswara—a short lived glory just like "King for the night" in drama

I have witnessed only one scene in the play of the rituals performed in the Temple of the Lord Venkateswara Some one told me that the daily routine with customary rituals starting from 2–30 or 3 A.M with Suprabhatam (1) Suprabhatam (2) Viswarupa Darsan (3) Thomala seva (4) Venkateswara sahasranamam (5) Nivedyam (6) Sathumurai etc., on goes spreadout at scheduled timings till the Ekantha Seva, constituted by and on Thursdays and Fridays of the week special items of rituals are repeated.

To witness all these performances of the daily routine rituals or those specials done on Thursdays and Fridays in one day is rather an impossible task, as first of all one has to be present throughout the performance of these rituals from the very beginning to the end—a long drawn out ceremonial affair lasting for about 18 hours or more Further certain items of the rituals are not open to the public and also Dharma Darsan or paid for Darsan cannot be gone through for lack of time and other restrictions If one wishes to see whatever performance of rituals that are done daily and which of them are permitted to be seen by the public, one has to spend a couple of days up the hill for seeing them conveniently at different timings.

I saw some of these daily routine rituals just for the sake of my satisfaction without religious zeal or fanatically blind enthusiasm but simply for the reason that any body can worship in temple.

Surya spardhi kireeta moordhwa
Tilaka prodbhasi Phalaantaram
Karunyakula netra maardra hasitho
llasamsunasaputam

Gandodyan makarabha kundalayugam
Ghantojwalalkousthubham
Twadrupam vanamalyahara pathala
Srivatsa deepram bhajae

Then the idea dawned on me that the idol is the symbol of the god Almighty unseen and all pervading, and was the supreme faith of Prahlada who fearlessly asserted to his father and Almighty was in the pillar also Taking a liberal view of this puranic episode, I also felt that if god is all pervading, he must be present in me also If the idol is symbolic of God Almighty, then I can also figure out that idol in my mind—Call it the temple of my heart where the bells ring and ring in melody to the rhythmic steps the copis-caper in unison with unheard of melody (the unheard melody is is sweeter than the heard melody) from the flute of Lord Krishna—and worship him as much as I can

This is not an easy job, one has to follow the principles enunciated by the great sages of old i.e. the principles likely Yama, Niyama, Prathyāhara, Dharana, Dhyana, Samadhi which are nothing but a disciplinary control of the body and mind, the last 3 items meant for the control of the mind only. Every yoga enunciated by the great masters are meant to suit each individual according as the individual inclination (turn of mind) and convenience. *eg*, Karma, Yoga, Bhakthi yoga, Gnana yoga and Raja yoga with very many upasana ways all calculated to get that state of concentration of mind—a stepping stone to self realisation.

Temple affords a place of worship, an opportunity to practise disciplined way of life, practise concentration of attention by very many means and thereby get the enlighten ment, the peace of mind and thus the satisfaction we all strive and look for

> Sri Thyagarajaswami poured out ' in profuse strains of unpremeditated art ' in
> " Sangeetha gnanamu ,
> " Sugasuga mrudanga talamu,"

songs and Thalapaka Annamacharya in very many songs flowing with Bhakthi what you think you become The great Valmiki could not utter the word Rama and Narada told him to say *Mara* and to repeat it without stopping, He entered into the *Rama* mood and became one with him So also whoever thinks of Venkateswara gets the attributes of Venkateswara. Man minus his Kama, Krodha, Lobha, Moha etc, is God

Zenophon observed that if the horses were to think of a god, they can think only in the form of a horse So also if man were to think of a god (he always thought of) he could find god in his own form But the step further to be in communion with the unseen Almighty is only through a medium (idol or the seen god) in which concentration of attention reaches a state of merging with the limitless space transcending the mind—the intellect equipment This I understand as self realisation

My visit to Tirumalai and the Darsan I had of Lord Venkateswara enlightened me Millions worship Lord Venkateswara and all their concentrated attention on Him, radiate this power and grace in blessings of every kind.

AN APPEAL

The Luxury coach which was introduced by the Tirumala Tirupati Devasthanams for the convenience of those who wish to see the various temples under the control of the T.T.D. with in the shortest time possible, has now changed its time schedule thereby including some more places of pilgrim interest. The T.T.D. Luxury bus with effect from 20-11-'74 has been starting at 8-00 a.m. and reaching Tirupati at 8-00 p.m. covering the following places with the time schedule mentioned.

Tirupati	Dep.	8-00 a.m.
Kapilatheertham	Arri.	8-15 a.m.
	Dep.	8-45 a.m.
Chandragiri Fort	Arri.	9-15 a.m.
	Dep.	9-45 a.m.
Srinivasa Mangapuram	Arri.	10-00 a.m.
	Dep.	10-15 a.m.
Tiruchanoor	Arri.	10-45 a.m.
	Dep.	11-00 a.m.
Kalahasti	Arri.	11-45 a.m.
(after lunch)	Dep.	1-30 p.m.
Kailasakona	Arr.	2-45 p.m.
	Dep.	3-45 p.m.
Nagalapuram	Arri.	4-45 p.m.
(10 mts. at Araniyar)	Dep.	6-00 p.m.
Narayanavanam	Arri.	6-40 p.m.
	Dep.	7-00 p.m.
Tirupati	Arri.	8-00 p.m.

Charges for adult ticket: Rs. 20-00

(Sd.) P S. RAJAGOPALA RAJU,
Executive Officer.

T. T. D. Board's Decisions

The following were the important decisions taken by the T T D Trust Board at its meeting held on 20-11-74 *and* 21-11-74 *at Tirumala*

The T T D. Board decided to invest its funds only in the Scheduled Banks to enable the T T.D to draw funds whenever needed for development purpose

*   *

With a view to improve the Sapthagiri qualitatively the Board sanctioned Five Sub-Editor's posts and one Artist in the scale 175—15—250—30—400—35—575

Donation for tenement :

The T.T D has accepted the donation of Rs 4,000/- from Sri T.S S Subba Rao, Hill colony post, Nalgonda for the construction of a tenement in the T T D Choultry at Bhadrachalam.

By Pass Road :

Rs. 6,64,200/- had been sanctioned by the Board in supersession of the previous sanction of Rs. 6 lakhs as its share for laying a By Pass Road from Railway crossing at Tirupati to Alipiri.

*   *

The T.T D. has given free of all charges No. 14 N.M. Sheds, for the use of T.T D Employees Dramatic Association, Tirumala

New Information Centere :

T. T. D. Information Centre at Bombay will be located in the premises of the Bharatiya Vidya Bhavan Choupathy, Bombay—7 for which Rs. 3,375/- have been sanctioned towards the rental charges.

Similarly, a T.T.D. Information Centre will be opened, at London in the premises of the Bharathiya Vidya Bhavan at 37, New Oxford Street An amount of £100 has permensam been sanctioned

New Names :

The nomenclature of the following choultries and cottages has been chahged as shown below with effect from 21—10—74.

Present name.	*New name.*
T.B Cottages	Srinivasa Nagar Cottage
T.B Main	Srinivasa Guest House.
M B. Cottages	Sri Venkatachala Nagar.

Tirupati

1st New Choultry	Sri Srinivasa Choultry
II New Choultry	Sri Govindaraja Choultry.
III New Choultry	Sri Kodandarama Choultry

*   *

The Board authorised the Head Master S V. High School, Tirupati to operate Bank account of ' C. Anna Rao ' Educational Trust." created with a view to improve the educational interests of economically backward members of the society

Plate Meal :

In addition to the plate meal provided in T T D. Canteens at Rs 1—50 per plate, extra rice will be supplied at Re 1/- per cup.

New publications :

The following Religious books will be taken up for printing as T.T.D. Publications.

(1) Lectures on Arsha Samskrithi (Telugu) By Sri Kalluri Chandramouli.

(2) Lord Sri Venkateswara and Alwars (English)- ByDr. G T Gopalakrishna Naidu

Experts Committee :

With a view to scrutinize and select manuscript for being accepted as T T.D Publications, and also to advise the T T.D. with regard to requests regarding the financial aid for various publications, the T T.D. Board has reconstituted the experts committee with the following persons

Ex-officio members:

(1) The Principal, S.V.O. College; (2) T.T D Agama Pandit, (3) Devasthanam Publicity Officer; (4) Principal, S V. College of Music and Dance

Other Members·

(1) Dr M Sangamesam; (2) Dr. D. Arka Somayaji, (3) Dr G Damodaram, (4) Sri M V Subba Rao and (5) Sri G. Rama Subba Sarma

Hindu Temples in America :

The T T.D Board resolved to give donations in kind to the local committee of the Hindu temple society, North America which is constructing temples of Ganesa and Venkateswara at New York and Pittsburg respectively.

The Board has also decided to open Information Centres at the above two places.

New Scales for Peishkars ;

The Board decided to recommend to the Commissioner to revise the present scale of Peishkars cadre from 350—750 to 500—25—750—30—900.

Donation :

The following amounts were ordered to be released to the temples noted against each.

(1) Vivekananda Rock Memorial, Modest —50,000/- (in two instalments); Rs. 25,000/- Sri Venugopalaswamy Temple, Madras — 6 (2) Sri Gnana Saraswathi Devasthanam, Basar.

Rs. 50,000/–

The Board sanctioned Rs. 15,000/- to each one of following amounts for renovation.

Agastheswara Swamy Temple, Tondavada Chittoor District; Kodandaramaswamy Temple Pedapalem, Guntur District; Sri Ramalinges wara Swamy Temple; Katauratla, Visakha Dist Sita Rama Swamy Temple, Angaloor, Krishna Dist ; Kurmanadha Swamy temple-Srikurmam Srikakulam Dist.; Venugopalaswamy and Nageswaraswamy temples, Medur, Krishna Dist and Rs. 14,500/- to Gauri Sankar Temple Hyderabad Rs. 6,000/- have been sanctione to Sri Bhimeswara Swamy Temple, Tamirisa Krishna District.

ATTENTION.

The T.T.D Board under Sec 21 (4) (a) of the H.R. & C.E Act 1966, resolved to prohibit at Tirumala, the sale, possession or use of intoxicating liquor or drugs, gaming with cards, dice counters, money or other instrument of gaming, sale, possession preparation and consumption of meat and other foodstuffs containing meat; slaughter, killing and maiming of any animal or bird for any purpose.

HANUMAN, THE SUPERB LINK IN THE RAMAYANA AS ENJOYED BY SAINTLY AZHWARS AND SAINT-MUSICIAN TYAGARAJA

Dr G. T. GOPALAKRISHNA NAIDU,
Coimbatore.

(Continued from the previous issue)

CHAPTER X

CARVED IN TEMPLES.

We are pleased to mention details of certain sanctified centres where Hanuman deified in the country Hanuman's loving touch is everlasting, and he has lodged himself in the devotional hearts of receptive minds

Lord Krishna's banner.

The orthodox Hindu believes that Hanuman is even today floating in his ethereal body, giving solace and succour to the needy. During the period of the Pandavas, the boastful Bhima one day repaired to the Himalayas to fetch a rare flower for Draupadi. On the way he found an old monkey lying across the road, apparently preventing Bhima from proceeding further. Bhima asked the monkey to keep out of his way. But the groaning monkey said he was too old to move, and requested Bhima to lift him up bodily and place him aside. Bhima tried in vain, he finally attempted to lift the monkey's tail at least. And even this he could not do. Bhima now understood that he ought not to have spoken derisively of this old monkey. He learnt that his vanity was the cause of his failure and begged pardon of the old monkey who later assumed his original shape of Hanuman, and blessed Bhima Hanuman told Bhima that during the Ramayana period he was Rama Duta; but in the Mahabharata war he would serve Lord Krishna from the top of His banner in perfect guard over the Lord.

Hanuman deified in temples.

People were much fascinated to build temples for Hanuman throughout the country Ramdas, the Guru of Shivaji dotted the whole of Maharashtra with Temples built to his divinity. The late Tirupati Kavi (the late great Shatavadani) and poet of Andhra Desa is said to have attained his phenomenal memory and poetic gifts by meditating on Hanuman. The environs of Goa are honoured with temples for Hanuman. In other places also there are temples dedicated to Anjaneya, and let us presently funish a few details regarding each.

(1) Sucheendram.

In the temple of Sucheendram near cape Comorin far in the South, there is a tall idol of Hanuman It is said that when Sita suspected the bonafides of Hanuman who appeared before her he assumed Visvarupa, a large gigantic figure, and thus proved his real identity. This idol reminds the pilgrims of the epoch-making event in Ashoka Vana

(2) Shola Simhapuram.

The Hanuman temple in Shola Simhapuram in North Arcot District is located on a hill about 200 feet high, where the deity is known as Yoga-Anjaneya, facing the Yoga-

Narasimha in reverential regard on the adjacent Hill

There is a Puranic story connected with these deities. One Indraduyman was ruling the country in this area On a particular day during the king's hunt he pursued a fast running stag which ran for its life to a big meadow where several heads of deers were grazing Though they were disturbed at the pursuing intrudes they did not run away but stared at the king in subdued surprise, when an appealing sound shrieked from the female mate of the pursued deer in slow and emphatic syllables,— 'Pray, do not aim at us' At once the king threw away his bow and arrows and wended his way back in a meditative mood to his capital, resolving that he would never more hunt any animal. He became a changed man from there on.

Some years later, the king apprehended an attack on his kingdom by an Asura, named Kumbavan, and he feared that the Asura hordes may ravage his country. But unexpected help came from Anjaneya. In obedience to Yoga Narasimha, Anjaneya appeared with his four arms handling chakra and conch, and worked havoc on the Asura battalion. All the Asuras were vanquished and the king emerged out victorious due to the active participation of Chaturbhuja Anjaneya who then suddenly vanished. The king was dumb-founded at the unexpected events which led him to victory at a time when he had lost all hopes. He was happy and his subjects heaved a sigh of relief at the successful turn of events.

The king celebrated the victory by constructing two temples, one for Anjaneya and the other for Narasimha on adjacent hills Even to this day vast many pilgrims resort to the two temples though the approaches to them are difficult It is known that these deities afford relief to suffering humanity from pain, mental disturbances, psychic disorders, madness, sterility etc During Karthika month of the Tamil calendar, (November—December) pilgrims flock to the temples especially on Sundays and get the much-sought of peace and tranquility

Sholasinghapuram, known also as Thirukkadigai, is listed as one of the 108 Vaishnava shrines in the country sung in ecstasy by the Azhwars The Yoga Narasimha has been praised by Peyazhwar in an appealing hymn which finds place in his Iyarpa:[1]

Peyazhwar visualises God in Paramapadam (Heavens) in all His merciful Glory The Azhwar then imagines he sees Him in His recumbent posture in Tirupparkadal (ocean of milk, ocean of Bliss); and in a quickening glance finds that He is in His majestic stand on Tirumalai Hills. And having not been satisfied in the above poses Lord God gets seated in Sholingasimhapuram and gives darsan to Bhaktas. Peyazhwar does not lose sight of God's itinerary and says that He has since abandoned even this last stay in Sholasimhapuram and has permanently implanted Himself in the Azhwar's breast. And this heart of Peyazhwar is now the temple of God positively. The Azhwar draws our pointed attention to God-Yoganarasimha who bestows benefits on any one who stays in the precincts of the temple even for one Kadigai on Naligai extending for 24 minutes.

The Goddess of the Temple is known as Amirtha Valli Nachiar. Yoga Narasimha is seen in sitting posture facing East. The name Sholasimhapuram, has further been modified as Sholinghapuram, the other nomenclature

---

1. *பண்டெல்லாம் வேங்கடம் பாற்கடல் வைகுந்தம், கொண்டங் குறைவார்க்குக் கோயில்போல், — வண்டு*
வளங்கிளரும் நீள்சோலை வண்பூங் கடிகை, இளங்குமரன் றன்விண் ணகர்.

being 'Tirukkadigai' The word 'Kadigai' is derived from the Sanskrit word 'Ghatika' meaning a nazhiga or 24 minutes

In the Ramayana age Hanuman, during his rambles in the Dandakaranya, having learnt the majesty of Yoga Narasimha stood in devotional fervour before the Deity. Yoga-Narasimha is said to have given His blessing to Anjaneya on his reconnoitring work in search of Sita Again Narasimha is understood to have given Anjaneya strength of arms (armature) before he proceeded to Lanka for his grim fight with Ravana.

(3) *Kabistalam*

The other place where Hanuman gets the divine bliss of the endearing kind is Kabistalam, a village in Thanjavur District, on the banks of the Cauvery This place was sanctified by another Azhwar, known as Thirumazhisai Azhwar or Bhaktisarar, who has devoted a rapturous verse on the presiding Deity [2]

The Azhwar exclaims that here is the place where Yama does not approach a Bhakta; This is again a place where difficulties do not face him and sins do not touch him. The Azhwar feels that he has now learnt to avoid the worldly ills as he has darshan of Gajendra Varadar the presiding deity who is having His Yoga Nidra on the banks of the Cauvery as if He is floating on the bellows of Tirupparkadal. The Azhwar visualises the Deity as Sri Krishna also whose very name is his Charama slokam which keeps ringing into his body, mind and intellect. It is reliably learnt that Hanuman had the vision of the presiding Deity in this holy centre

The village is in Thanjavur District, Just a few miles distant from Thiruvaiyaru, where Saint-musician, Tyagaraja lived and enjoyed Rama-Goddess Ramamani Valli otherwise known as Portramaraiyal is seen near Gajendra Pushkarini in the premises of the Temple Gajendra varadar, in a recumbent posture, gives His darshan in His Bhujanga sayanam pose The temple now in ruins merit the devotees' attention where perennial peace reigns supreme

4) *Tirumala*

There is a small shrine for Anjaneya in front of God Venkateswara's main Tower at the most easternend of Sannadhi street in Tirumala. The idol is seen with both hands folded and fastened together in meditative pose He is known as Bedi Anjaneya who perhaps desired that he should get bound in chains so that he may always stand steadily in devotional concentration in front of and in adoration of Lord Venkateswara.

In this context, we shall refer to a rapturous verse of Bhoodat Azhwar, one of the first trinity of Azhwars (the other two being Poigai Azhwar and Peyazhwar):

The monkeys in Tirumala are said to have offered to Lord Venkateswara bunches of flowers and in their own dialect utter their prayers as 'Kurrh, Kurrh,' thus singing the glory of the ever-absorbing Lord These monkeys, the Azhwar concludes, considered Lord Venkateswara as Rama Himself [3]

(5) *Ayodhya*

On the banks of the River Sarayu, in Ayodhya, in the famous temple of Rama there

---

2. கூற்றமும் சாரா கொடுவினையும் சாரா, தீ மாற்றமும சாரா வகையறிந்தேன்—ஆற்றங் கரைக்கிடக்கும் கண்ணன் கடல்கிடக்கும், மாயன் உரைக்கிடக்கு முள்ளத் தெனக்கு.

3. போதறிந்து வானரங்கள் பூஞ்சுனைக்கு,
ஆங்கலர்ந்த பேதரிந்து கொண்டேத்துப் போது, உள்ளம்—போது
மணிவேங் கடவன் மலரடிக்காக செல்ல, அணிவேங் கடவன்பே ராய்ந்து.

is a big idol of Hanuman, in an ever-ready pose to carry out Rama's behest. This is one of the 108 holy centres of Vaishnavite stronghold, sung in ecstasy by Periazhwar, Kulasekarazhwar, Tirumangai Azhwar and Nammazhwar. Satako par in particular is referred to hereunder in his verse:[4]

The saint-poet enjoins on us that Rama's story shall be read and shall be enjoyed Nammazhwar evidently has in his minds eye the full significance of Rama Duta.

Kulasekhara Azhwar, the saint-king, describes Ayodhya as a model city of culture devotion and erudition. Here was born Rama, the brightest jewel of Surya dynasty to give joy and cheer to king Dasaratha and Ayodhya's citizens.[5]

Kulasekhara's Ayodhya is having big ramparts all around This is a beautiful city being the light of lights Here stands the big idol of Hanuman to give encouragement, solace and succour to one and all

(6) *Benaras*

It is said that Tulasidas, having been infatuated with a popular Hanuman Deity in this city of culture, concentrated on Hanuman, got vision, and wrote his Ramayana - Ramacharita Manasa. He has enriched Hindi Literature by his epoch-making Ramayana which is popular in the country along with Kambar's and Valmiki's.

Epilogue.

We have come to the end, traversing the holy centres, crossing seas, bathing in rivers in search of Hanuman. Even today Anjaneya in the leaping pose is seen in the Temple at the Mysore Palace Gate, being frequented by Maharajas and Mahapurushas, not to speak of people of all ranks and levels of society.

May Chiranjeevi Hanuman make us all healthy and happy and pave the way for our spiritual peace!

(THE END)

---

4. கற்பார் இராமபிரானையல் லால் மற்றுங் கற்பரோ:

5. அங்கணெடு மதிள்புடைசூ ழயோத்தி யென்னும்
அணிநகரத் துலகனைத்தும் விளக்கும் சோதி
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி
வுணமுழுது முயக்கொண்ட வீரன் றன்னை.
செங்கணெடுங் கருமுகிலை யிராமன் றன்னைத்

BIRTH OF BUDDHA

Sri S SUNDARACHARI, *Little Kanchipuram*

In the Golden days of old
Stood alone a nation bold,
It was Nepal stately state
Free from ills of slavish fate

At the foot of the icy hill
It grew in glory grit and will,
It rose so swift in mind and might
In humble flight to lofty height

Lovely lands capes, scenes serene,
Lakes and lawns and gardens green,
Stones precious and healing herbs
Made in short the land superb

King Suddhodhan took its reign,
Minding always peoples' pain;
Matchless Maya wore the crown
As his queen and shared the throne

Kapilavastu as its seat
Smiled in simple splendour sweet;
Free willed fortune fair and rare
Safely sat and settled there

Treasure was there and pleasure was there
What was wanted was not there;
All is ill and a heaven is hell
If a child is not to dwell.

Aging though the Royal pair
Were not blessed with one as heir;
The queen was restless and so bad,
The king was always feeling sad.

Towards that aim they tried and tried,
Before the Gods they bowed and cried,
All the saints were called and told,
But cruel fate did keep its hold.

Poor were picked and fed in full,
Beggers went with pockets full;
Fasts and prayers progressed, though
Signs of hopes were falling low

Leaves of life the learned read,
Palmists tried to think ahead,
Maya was a Maya still!
Motherhood was a murmur still!

To bed confined the queen so fair
Went stale and pale with worn care!
Dumb and mum she sat alone
Motionless as marble stone .

Not a murmur not a sigh,
Not a word with low or high,
Silent sobs and eyelid drops
Drooped and dropped in hearing throbs

Let alone the king and queen,
They could not but feel so keen;
Strange it was the entire state
Moved and mourned in helpless state !

All was gloomy agony full
Lost to lustre dry and dull;
Courts were empty, hearts were dry
The land was one of huent cry

Servants lost their sense of mind,
And left their works undone behind,
Ovens were not lit at all
Vacant was the dining hall

Mourning mothers were all shocked,
Crying cradles were not rocked,
May the Gods bless Maya soon
Was their only craved of boon

Cows and calfs abstained from food,
Cuckoos all were out of mood,
Day did break but cocks cried not
Buds were buds but blossomed not.

The queen was wailing days and nights
She swooned and fancied horrid sights,
Day dreams bothered all around
Death in life was dancing round.

She fancied babies on her breasts
Knocking her with tightened fists,
Shame! Oh! barren lady shame!
Was then howbing silly game!

Broken heart and shaken thought
Maya was a melting pot!
Thousand thoughts in thousand knots
Patted and pained her feeble sports

Fact or fiction who can say?
She did see it in dismay!
Snow white Elephant making room
Waded into Maya's womb!

Stunned and startled rose the queen
And told her husband what was seen,
The king puzzled atonce beckoned
Aged seers all well reckoned

They came and thought for long and said
The dream foretold a hope ahead,
A prince or saint, they were not sure
A son to him they could assure

Thanks to them they did not lie
The king could see the truth so nigh;
Signs of motherhood set in soon,
The queen of Nepal was in tune!

Her lovely limbs slowly softened,
Smiling eyes were wide opened,
Breasts were bulging storing milk,
Her waist was finely building bulk

Looks of shyness lingered low,
Steps were swan like moving slow,
Deepened breath and fainting look,
Changed, she wore a new outlook!

All the palace was astir,
Willing waiters flocked round her,
Only she should show her wish
All of them will run in rush

Food was made ready by some,
Beds of lorns were spread by some,
Some on either sides were there
Firmly faming her with care.

Ringing music was in swing,
Dancers played before in rings,
Enchanting had, the shepherd boy-
Krishna's life was sung in joy

Famous painters showed their skill,
In painting pretty babies well,
They in turn in varied rows
Creapt and crawled on Mayas brows.

Months were briskly marching on,
Maya's hopes were switching on,
Prince of Nepal had his birth
Love and lustre spread on earth!

Mighty Bharata's golden land
Rose and played at stately band!
Life was full of life and mirth
Happy land had another birth

Himavan mighty mountain king
Burst in million sparkling springs,
Spraying pearls through splashing tides
Swollen Ganga showed her prides

Serpent like with hood unfurled
Sindhu played well getting thrilled,
Krishna and Godavari
Danced in tune with Kauveri.

Vindhya standing on its toes
Kept on watching grand in pose!
Eastern ghat and Western ghats
Watched and watched the wonder spots

Grand old people gathered strength,
And learned to jump and run at length,
The blind could see! the lame could walk!
What a wonder was the talk!

Cornful were the barren lands,
Grass was seen in wastefull sands
Cows all with their udders full
Raining milk ran cheerful!

Thanks to Maya-the child was born
To sane the world from getting torn,
Often God in hunan form
Takes his birth to bring reform

(*Translation of the Author's own Telugu original ' Buddha Geeta.'*)

INTEGRATION: SCIENCE AND SPIRITUALITY

Dr S RAMAKRISHNAN,
Reader in Biochemistry,
Jawaharlal Institute of Post-graduate Education & Research,
PONDICHERRY.

" And yet so poor is Nature with all her craft . that from beginning to end she is but one stuff " writes Emerson bringing home the unity in diversity. Whatever may be the final manifestations of matter, the fundamental building stones of all types of matter are the same – the atoms which are composed of the ultimate particles viz electrons, protons, neutrons, mesons and the like Thus everything in Nature, animate or inanimate is made up of the same stuff and this has been proved unequivocally by the science of Chemistry and Physics

Biochemistry shows that many metabolic reactions are the same in plant and animal kingdom. For instance, Tricarboxylic acid cycle operates exactly alike in plants and animals showing that respiratory process is the same in both In the animal kingdom, many biochemical reactions are the same in the relatively evolved animals As an example, in monkey, dog, rabbit and the human being, the waste product of protein catabolism is urea and all of them are called ureotelic animals. Even the blood costituents are nearly of the same concentration. Rat blood and human blood contain about 80 mg% glucose This establishes the unity between different species. Again, taking any particular species, major metabolisms are almost the same between the two sexes. If there are some differences in biochemical processes between the male and the female, these are mostly brought about by the influence of respective hormones Even here, there is no male who does not have small amount of female sex hormones and no female without male sex hormones It is only the relative concentration of the sex hormones that makes a male masculine and a female feminine When, unfortunately, there is over production of male sex hormones in a few females, they become masculine Thus there is biochemical unity between the two sexes Anatomically also it is known that rudimentary sex organs of one sex are present in the opposite sex Therefore, man is also a womon while a woman is also a man Even the different English words suggest the same; the word 'woman' has 'man' in it, the word 'female' has 'male' and the word 'lady' has 'lad' in it Thus anatomy also proves unity in diversity

These are days of integration and we have integrations like national integration, linguistic integration, emotional integration, political integration, integrated medicine, vertical horizontal and diagonal integrations. One can also integrate Science and Spirituality. All religions preach that God is one, all pervading and omnipresent Advaitha philosophy visualizes Jeevatma, the manifestation of God (Paramathma) in every living being and the Jeevatma is the uniting link of all creations. Whatever may be the size of the body or charm there is value for the same only so long as this life is present, once life is extinct, irrespective of the form or charm, the first thing anybody wants to do is to dispose off the till-then-cherished body. In so far as life which is indefinable it is responsible for the multiple functions of all creations, it also indicates unity in diversity. Again, as all forms of life have the divine spark, the hidden light received from the Almighty, they are all the children of one Creator and hence become brotheren and sisters Upanishads say the

same. "Ohe should see oneself in every creation and in oneself every Creation", no matter the creation is Man, beast or bird "Yasthu Sarvani Bhoothani, Atmanyeva Anupasythi; Sarva Bhootheshu Cha Athmanam". Bhagavath Gita also which is one of the Prasthana Thraya (Authority to follow) says the same Lord says he who sees Him in every creature everywhere and sees everything in Him will always be blessed "Yo Mam Pasyathi Sarvathra Sarvam Cha Mayi Pasyathi" (6;30). Again in the same the Lord says that He is the seed for all creations "Beejam Mam Sarva Bhoothanam Viddhi Partha Sanaatanam" (7; 10). Then He says that the root of the whole universe which could be compared to a Pepul tree is the Lord Himself and as from Him who is up above, others have come down, it is as if the tree is having its roots upwards "Oordhvam Moolam Adhah Sakham" (15;1). All creations are like the many branches and as such are essentially alike and intimately united.

The Theosophical Society prayer stresses the oneness of all creations in the following lines.

"O, Hidden life, vibrant in every atom,
O, Hidden light, shining in every creature"

According to Bhagavatha, all are Nayakis and thus are alike before Lord who is the only Nayaka.

Thus both Science and Spirituality stress on the oneness of all creations in basic structure and many a function Naturally they prescribe universal brotherhood Though some opine that science and technology are responsible for the confusions and chaos and troubles and turmoils of life, it is to be emphasized that Science is always neutral and deserves commendation and not condemnation It helps to establish a bond of friendship and brotherhood between the people of various nations This is because Science grows by mutual contacts and a common enterprise Scientists are also humane, sympathetic and peace-loving No less a personality than Dr. Oppenheimer who was responsible to a large extent to make the Atom Bomb a reality was the first to cry halt to the alarming stock piling of atomic weapons notorious for their inflexibility and catalysmic consequences. Another famous Scientist De Broglie expressed grave concern over the Hydrogen Bomb experimental explosions, as the radioactive dust, the death-dust as it is called, will cause serious pollution hazards Thus, when Science and Spirituality stress the need for universal brotherhood and love, why not one practise and try to become a "universal man". Nothing is lost in loving all God's creations and be of some selfless unostentatious service "Love thy neighbour as thyself" says Christianity. 'It is love, it is love that makes the world go round (Anonymous) Love conquers all, let us too yield to love' (Virgil). It is only after the Ancient Mariner loved the countless aquatic creatures of the Sea he got salvation and Coleridge equates love with prayer "He prayeth well who loveth well, both Man and bird and beast,

He prayeth best who loveth best,
All things both great and small,
for the dear God who loveth us,
He made and loveth All"

Hence there is no prayer more valuable than love There is also no season or reason for love. Love is equated with God in the Tamil saying *Anbe Sivam* When such is the case how nice it would be if every one

Starts the day with Love
Fills the day with Love
Spends the day with Love
Ends the day with Love and thus Lives in Love!

TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS, TIRUPATI.

CONSTRUCTION ON DONATION BASIS

With a view to make the devotees and other Philanthropic public better associated with the activities of the T. T. Devasthanams, the management has been pleased to accept donations for the following work

RENOVATION OF FOOT-PATH

TIRUPATI - TIRUMALA

19 Hecto Metre **Rs. 18,000/— Each H.M.**

Philanthropic public desirous of participating in the said works may kindly send the amounts at the aforesaid rate through Demand Draft drawn in favour of the Executive Officer, T. T. Devasthanams, Tirupati, together with a requisition for accepting the donations.

Any further information in this regard can be had from the Executive Engineer-I, T.T. Devasthanams, Tirumala, either in person or by correspondence.

(Sd.) P. S. RAJAGOPALA RAJU,
Executive Officer.

HIDE AND SEEK.

Sri K. R KUPPU SWAMY, M.A.,
HYDERABAD-36

I am at a game of Hide and Seek.
My Friend now I have to find.
But where is He, I can't divine
I run to the sea-shore, I but perceive the waves
I lose my self in the heart of a forest.
There I hear but the whiff of the wind
I look up at the sky, the sun meets my eye.
His ray is bright and reminds me of His eyes bright.
I hear Him laugh but when I look that way,
I see a child, clapping its little hands in glee and shrieking with delight
I my steps be take to where men congregate
And wonder whether He is hiding behind His Namesake.
What are they doing there in the Temple
Are they too playing the same game as mine?
I feel Him in parts.
I hear Him in music's melody and the lisping of the babe.
I see him in the rainbow colours and their Source,
The beam of the Sun
Yes, the beam will be my ladder
Up I go to see if He is there
Vain, Vain I climb and scan!
Where are you, my friend?
I accept defeat, I can't find you.
Show your self to me, am I not thy friend?
His shout comes from very near me.
Is He behind my back?
I turn, I find Him not.
In despair I cry "Enough, enough of this game
I have had enough.
Show me Thy face.
I hear his laughter again?
Where art Thou?
His laughter then comes from very near.
I look round and find Him not.
I look in Lo! Thou art there!
I run after Him. He runs on, in.
And would not stop for me.
I cry! "My Friend, my Friend, stop
I can no longer run, I am a weary.
I swoon, I fall speech less.
My Friend had had His heart's fill of the game
He turns round with open arms
I run into His arms, into Him
Never to part again

ஸப்தகிரி

மலர்: 5]   டிசம்பா 1974   [இதழ்: 7

ஆசிரியா:

கே. சுப்பாராவ, எம் ஏ.

திருமலை - திருபபதி தேவஸதானம, திருபபதி.

★

அசசிடுபவா:

எம். விஜயகுமார் ரெட்டி,

மேலாளா,

தி. தி. தேவஸ்தானம அசசகம, திருபபதி.

★

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 5/—

தனிப பிரதி 35 பை

★

மாத இதழுககும,

மற்றும் இதர விபரங்களுக்கும்:

ஆசிரியர்,

திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம,

திருப்பதி.

பொருளடக்கம்

★

ஆசிரியர் உரை

தற்போதைய 'ஸப்தகிரி' யை ஐந்து தனிமொழி பத்திரிக்கைகளாக அதாவது ஆங்கிலம, தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், இந்தி ஆகிய மொழிகளில் வெளியிடும் தன் கருத்தை மேலாணமை சுமார் 6 மாதங்களுக்கு முன்பே வெளியிட்டு யிருந்தது. அதை செயலாக்குவதற்குரிய காலம் நெருங்கியிருநதும், சில தொழில் நுட்ப விதிமுறை முடிவுகளுக்காக மேலாணமை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அதற்குப்பிறகு மற்றும் பல மூக்கிய தகவலகளுடனும், அதிக கட்டுரைகளுடனும் இப்புதிய இதழ வாசகர் கைகளுக்குக் கிடைக்கும். ஆன்மீகத்தைப் பரப்புவதற்குத் துணையாக நின்று இறைவனுக்குத் தொணடு புரியும் ஸப்தகிரி வாசகர்களுக்கும், பிரதிநிதிகளுக்கும், எங்களுடன் பணிபுரியும் தி. தி. தேவஸ்தான தகவலறிவிப்பு நிலைய தி. தி. தேவஸ்தான ஊழியர்களுக்கும எங்களுடைய புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். சாமானியனுக்கும் எளிதில் விளங்குமாறு சமய அறவுரைகளை பரப்பும் பணியில் சிறந்தோங்கி தொண்டு புரியும் வகையில், பலகட்டுரைகளை எழுதிய, எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்கும் எங்களுடைய புத்தாணடு வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக! ஆனால் 'ஸப்தகிரி' யில் இந்திப்பிரிவிலும், கன்னடப்பிரிவிலும் இருந்துவரும் உற்சாகமற்ற ஆதரவை இங்கு குறிப்பிடுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். அழியும் இம்மாய உலக வாழ்க்கையிலிருந்து சாதாரண மனிதன் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு. அவ்வெல்லாம் வல்ல இறைவனின் அருள் பெறும் வகையில், பல்வேறு மொழிகளில் சமயப் பத்திரிக்கையை வெளியிடும் நிறுவனம் இத்திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் ஒன்றுதான் என்ற உண்மையை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

மாய வாழ்க்கையில் சுழன்று ஓடும் மக்களிடையே ஆன்மிக ஞானத்தைப் பரப்புவதற்கு அவர்களுக்கு உதவி புரியும் வகையில் ஆன்மிகக் கருவூலமாக விளங்கும் சமயப் பெரியோர்களுக்கு நாம் நம்முடைய உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கவில்லையென்றால், நாம் நம் கடமையில் தவறியவர்களே ஆவோம்.

காரணமும், கர்த்தாவும் நீங்களே. நாங்கள் அக்கர்த்தாவை வெற்றி பெற செய்வதற்குத் துணை புரியும் வெறும் கருவிகள் தான். ஆகவே நம்முன்னோர்கள் கூறியபடி இந்த கலியுகத்தில் நமக்கு நம்பிக்கையூட்டுவது "ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு" என்ற அறிவுரை ஒன்றுதான்.

செய்திச் சுருக்கம்

ஸ்ரீ கபிலேஸ்வரசுவாமியின் வருடாந்திர தெப்போற்சவத் திருவிழா 26-12-74 லிருந்து 28-12-74 வரை நடைபெறும். துணைப் பெண் தெய்வத்துடன் இறைவனின் உற்சவமூர்த்தி அழகான வணண விளக்கு ஒப்பனைகளுடன் கூடிய தெப்பத்தில் வீற்றிருக்க, அருகில் உள்ள கபிலதீர்த்தம் அல்லது ஆழ்வார் தீர்த்தம் என்ற குளத்தில் சுற்றி வருவார். முதலிரண்டு நாட்கள் ஸ்ரீ விக்னேஸ்வரர், ஸ்ரீ சந்திரசேகரர், ஸ்ரீ சுப்ரமண்யர் ஆகிய தெய்வங்களின் உற்சவத்திற்கும், மூன்றும் நாள் கபிலேஸ்வரருக்கும் ஒதுக்கப்படும். தி.தி. தேவஸ்தான மேலாண்மையின் கீழ் இருந்து வரும் விஷ்ணு கோயில்கள் பலவற்றில், கபிலேஸ்வர கோயில் ஒன்றுதான் ஒரே ஒரு சிவன் கோயிலாகும். இங்கு கண்களுக்கு விருந்தளிக்கும் வகையில் அருகில் உள்ள அழகிய சூழ்நிலைகளுடன் விளங்கும் மலை வீழ் அருவியும் ஒன்று உள்ளது. இங்குள்ள சிவலிங்கத்தை கபிலர் என்ற முனிவர் திருநிலைப்பாடு செய்ததாக வரலாறு கூறுவதால், இங்குள்ள தெய்வமும் கபிலேஸ்வரர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

* * *

1975, ஜனவரி முதல் தேதியன்று இறைவனை தரிசிக்க வரும் யாத்திரிகப் பொது மக்கள் கூட்டம் அதிகமாக இருக்குமாகையால், 30-12-74, 31-12-74, 1-1-75 ஆகிய மூன்று நாட்களில் தேவஸ்தான குடில்களுக்கு 'தனி ஒதுக்கீடு' (Reservation) கிடையாது. என்றாலும் அப்போது கிடைக்கும் சமயத்தைப் பொறுத்து, தங்குவதற்கு இடம் ஒதுக்கப்படும்.

அமெரிக்காவில இந்தியக் கோயில்கள்

போகம் பொங்கி வழியும் சொர்க்கத்தைக் காட்டிலும், பெற்ற தாயிடத்தும், பிறந்த தாய் திருநாட்டிலும் தான் ஒருவன் அமைதியும், இன்பமும் அடைகிறான் என்று கூறுவார்கள். இதை, அயல்நாடுகளில் வாழும் இந்தியர்களிடையே எழும் ஆன்மிக விழுப்புணர்ச்சியே காட்டுகின்றது. இன்னும் கூறப்புகுந்தால், மேலைநாட்டு நாகரிகம், இந்திய கலாசார நாகரித்தின் தொடர்பினால்தான் மறுமலர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்று கூறலாம். அயல்நாடுகளில் பல்வேறு இடங்களில் நிறுவப்பட்ட யோக ஆராய்ச்சி நிலையங்களும், பல்வேறு மேலைநாடுகளிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும் வடமொழி புகுத்தியிருப்பதும் இதை நிருபிக்கின்றன இதைத் தவிர வெளிநாடுகளில் குறிப்பாக அமெரிக்காவில் எழுப்பப்படும் கோயில்களும் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இந்துக்கள், மற்றும் பல சான்றோர்கள் பலர் அடங்கிய இந்து கோயில் சம்பந்தப்பட்ட குழு ஒன்று, பகதி நெறி பூண்ட பொதுமக்களின் உதவியினால், விநாயகர் கோயில் ஒன்றை நியூயார்க்கில் கட்ட, ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றது. அதுபோலவே அமெரிக்காவில், பீட்ஸ்பர்க் எனும் இடத்தில், திருவேங்கடவன் கோயில் ஒன்றை எழுப்ப, திருமலை போல் சூழ்நிலைகள் பல ஒத்து இருக்கும் சுமார் 7 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு ஒன்று மேற்கூறிய குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டிடப்பணி ஒன்றுதான் பீட்ஸ்பர்க்கில் தொடக்கப்படுமே தவிர, மற்றைய கைவேலைப்பாடுகள், விக்ரகங்கள், கதவுகள் போன்றன இந்தியாவிலேயே தயாரிக்கப்பட்டு அவை அமெரிக்காவிற்கு பின்னர் ஏற்றுமதி செய்யப்படும். மேலும் பீட்ஸ்பர்க்லேயே நடைபெறவேண்டிய சில கோயில்கள் சிற்பங்கள்சம்பநதப்பட்ட வேலைகளுக்கு. இங்கிருந்து சில தலை சிறந்த சிற்பிகளை அமெரிக்காவுக்கு

அனுப்ப முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ளன. இராஜ கோபுரத்தைத் தவிர இப்பணிகளுக்கு சுமார ரூ 8 இலட்சம் செய வாகும்.

1974 ஆம் வருடத்திற்குள்ளேயே கோயில் சம்பந்தப்பட்ட அடிமட்ட வேலைகள் தொடக் கப்பட்டு 1975 செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் மற்றைய கோயில் சம்பந்தப்பட்ட வேலைப் பாடுகளும், விக்ரக திருநிலைப்பாடும் செய்து முடிக்கப்பட்டு விடும் என்று மேற்கூறிய குழு நம்பிக்கைத் தெரிவித்திருக்கின்றது.

வெளிநாடுகளில் இருக்கும் இந்தியாகள் ஒன்று கூடவும், பொதுவாக ஆன்மிக விழுப் புணர்ச்சி அவர்களிடையே ஓங்கவும், தி.தி தேவஸ்தானம் தன்னாலியன்ற சிறு உதவியை செய்துள்ளது. மேற்கூறிய திட்டங்களுக் காக ரூ. 7 இலட்சம் (பொருள்வடிவில்) தி.தி தேவஸ்தானம் ஒதுக்கியது இங்கிருந்து ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரர், ஸ்ரீபத்மாவதி, ஸ்ரீ ஆண டாள், ஸ்ரீ கருடாழ்வார் ஆகிய தெய்வ விக்ர கங்களையும் அன்பளிப்பாக தேவஸ்தானம் வழங்கும். அவை, கட்டிட வேலைகள் முடிநத பிறகு அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பப்படும்.

இதைத்தவிர, அமெரிக்காவிலுள்ள நியூ யார்க்கிலும், பீட்ஸ்பர்க்கிலும் தி.தி.தேவஸ் தானம் இரண்டு தகவலறிவிப்பு நிலையங்களை திறக்க முயற்சி எடுத்து கொண்டுள்ளது.

யோக ஆராய்ச்சி நிலையம்

திருமலையும், திருப்பதியும் விரைவில் யோக பயிற்சி நிகழ்ச்சிகளுடனும் திகழப் போகின்றது. திருமலையில் ஓர் யோக ஆராய்ச்சி நிலையத்தை நிறுவ, அரசு முடி வெடுத்துள்ளது. தி. தி. தேவஸ்தானத் தாரால் தற்காலிகமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் இந்நிலையம் உடனடியாக செயற் படும். தி. தி. தேவஸ்தானம் இதற்காக ரூ. 5. இலட்சத்தை ஒதுக்கியுள்ளது.

கீழ்வருபவர்களைக் கொண்ட செயற்குழு ஒன்றை அரசு நிறுவியுள்ளது.

திரு. கே. கே. ஷா, ஆளுநர் - தமிழ்நாடு
தலைவர்

திரு ஜே. வெங்கல்ராவ், ஆந்திர மாநில
முதலமைச்சர்-துணைத்தலைவர்.

அலுவல் சார்பான உறுப்பினர்கள்

சுகாதார அமைச்சர் — ஆந்திர மாநிலம்
அறநிலைய அமைச்சர் — ஆந்திர மாநிலம்
இயக்குநர் — மருத்துவத்துறை —
ஆந்திர மாநிலம்
துணைவேந்தர் — திருவேங்கடவன்
பல்கலைக் கழகம், திருப்பதி
தலைவர் — தி. தி. தேவஸ்தான பொறுப்
பாண்மைக்குழு, திருப்பதி
செயலாட்சித் தலைவர் — தி. தி. தேவஸ்
தானம், திருப்பதி

மற்ற உறுப்பினர்கள்

திரு. சல்லா சுப்பாராயுடு,
திரு. டாக்டர். ஜி. எஸ். மால்கோட்டே
திரு. இராமனந்தா யோகி
பேராசிரியர். பி. இராமமூர்த்தி
டாக்டர். கே. எஸ் சஞ்சீவி
டாக்டர். வி. நாராயணசுவாமி
திரு. எஸ். அண்ணாதுரை ஐய்யங்கார்

* * *

திரு. ஏ. ஸ்ரீபாதராவ், பி.எஸ்ஸி., பி.ஈ, டி.ஐ.ஐ.எஸ்.ஸி. (ஏ.இ ஆர்.ஓ.) அவர்கள் தி. தி. தேவஸ்தான விருப்பார்வ பொறி யாளராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்.

தி. தி. தேவஸ்தான சொகுசு வண்டி

தி. தி. தேவஸ்தானத்தின் கீழ் இருக்கும் பல்வேறு கோயில்களை குறைந்த நேரத்தில் யாத்திரிகப் பொதுமக்கள் தரிசிக்க, தி. தி. தேவஸ்தானம் ஏற்கெனவே சொகுசு வண்டி ஒன்றை செயற்படுத்தி வருகின்றது. தற்

போது, மேலும் சில இடங்களைப் பார்க்கவும் பேருந்தின் கால நேரங்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளன. இம்மாற்றம் 20–11–74 லிருந்து அமுலாக்கப்பட்டு இச்சொகுசு வண்டி திருப்பதியிலிருந்து காலை 8 மணிக்குப் புறப்பட்டு, கீழ்வரும் இடங்களுக்குச் சென்று இரவு 8 மணிக்கு திருப்பதியை அடையும்,

திருப்பதி,	பு. நேரம்	8-00	காலை
கபிலதீர்த்தம்	சே. நேரம்	8-15	,,
	பு. நேரம்	8-45	,,
சந்தரகிரி கோட்டை	சே. நேரம்	9-15	,,
	பு. நேரம்	9-45	,,
ஸ்ரீநிவாசமங்காபுரம	சே. நேரம்	10-00	,,
	பு. நேரம்	10-15	,,
திருச்சானூர்	சே. நேரம்	10-45	,,
	பு. நேரம்	11-00	,,
திருக்காளத்தி	சே. நேரம்	11-45	,,
	பு. நேரம	1-30	மாலை
கைலாசகோணா	சே நேரம்	2-45	,,
	பு. நேரம்	3-45	,,
நாகலாபுரம்	சே. நேரம	4-45	,,
	பு. நேரம்	6-00	,,
நாராயணவனம	சே. நேரம்	6-40	,,
	பு. நேரம்	7-00	இரவு
திருப்பதி	சே நேரம்	8-00	,,

பயணக் கட்டணத் தொகை நபருக்கு ரூ. 20.

முன் அட்டைப் படத்தின் விளக்கம்

மயர்வற மதிநலம் அருள் பெற்று எம்பெருமானை போற்றிப் புகழ்ந்த பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒருவர் சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியாம் ஆண்டாள. ஆண்டவனை அடைவதே பிறவிப்பயன் எனக்கருதிய, ஆணடாள், காரவண்ணனையே கணவனாக அடைய கோகுலத்தில் ஆயர்சிறுமியா, கணணனைப் பெறுவதற்காக வழிபாடிய மார்கழி நோன்பைத் தானும் நோற்க ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை ஆயர்பாடியாகவும், வடபெருங்கோயிலானைக் கண்ணனாகவும் தன்னை ஒரு கோபிகையாகவும பாவித்து செயத நோன்பின் அனுபவமே 'திருப்பாவை'. இன்னிசைப் பயக்கும் இலக்கியமான 'திருப்பாவை' கவியழகும், சொல்வளமும், பொருட்சுவையும் கொண்டு, (பக்தி) காதல் மணம் வீசும் தென்றல் திருப்பாவை. மழைக்குரிய தேவதையைக் குறித்து, சிறுமியர் பக்தி பரவசத்தோடு பாடும் போது அம மழையை, "உலகம் வாழவும், நாங்கள் மகிழ்ந்து நீராடவும, வேறுபாடின்றி தன பெருமைக்கு ஈடாக மொழியும் ஆழிமழைக் கண்ணா, நீ எம்பெருமானின் சக்கரம் போல் மின்னி வலம்புரிசங்கு போல் இடி முழக்கத்தோடு சார்ங்கம் என்றும் வில்லிலிருந்து கிளம்பும் அம்பு போல் மழை பொழிவாயாக!" எனறு கேட்டுக கொள்கிறார்கள.

இப்பாடலின் உட்கருத்து

பகவானுடைய அழகிய குணககடலில் புகுந்து, அனுபவித்து அக்கடலை உள்ளே அடக்கிக்கொண்டு உலகம் வாழப் பொழிகினற ஆசிரியர்களை மேகம் என்று கூறுவதுண்டு.

மேகம் கடலிருந்து நிரைமுகந்து, மழை பெய்து இவ்வுலக உயிர்களை காப்பாற்றுவதுபோல், நல்லாசிரியர்களும வேதஙகளிலிருந்து ஞானம் பெற்று, அவற்றை இவ்வுலகம் உய்ய உபதேசித்துக்கொணடு எங்கும் சஞ்சரிக்கின்றார்கள்.

சந்தாதாரர்களுக்கு ஓர் விண்ணப்பம்

* * *

ஸப்தகிரி மாத இதழ் ஆண்டு சந்தா ரூ. 6/—

கீழ்க்காணும் சந்தாதாரர்களின் சந்தாக்காலம் புதியகணக்கின்படி 31-1-75ல் முடிவடைவதினால், அவர்கள் இந்த விஷயத்தைக் கவனித்து கீழ்க்காணும்படி தங்களுடைய தொகையை எங்களுக்கு மணியார்டர் மூலமாக அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம். மணியார்டர் கூப்பனில் கீழ்க்கண்ட எணகள் கொண்ட சந்தாதாரர்கள் முழு விலாசத்துடன் விரைவாக தங்களுடைய சநதாக்களை செலுத்தாவிடில், அவர்களுக்கு மாத இதழ் அனுப்பமுடியாது.

T 14	T 88	T 181	T 316	T 453	T 518	T 699
T 17	T 97	T 196	T 349	T 461	T 519	T 701
T 23	T 98	T 204	T 355	T 462	T 527	T 716
T 24	T 146	T 207	T 357	T 464	T 554	T 725
T 26	T 154	T 231	T 368	T 465	T 653	T 764
T 32	T 155	T 253	T 369	T 468	T 686	T 1001
T 38	T 156	T 270	T 374	T 470	T 687	T 1002
T 46	T 178	T 271	T 379	T 472	T 692	T 1003
T 55	T 180	T 282	T 382	T 475	T 693	T 1004
T 58		T 284	T 394	T 507	T 698	T 1006
T 87		T 289	T 429	T 511		

மாத இதழுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட பணத்தை, மணியார்டர் மூலமாக, ''ஆசிரியர், தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி. (A. P)'' என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவேண்டும். செக் மூலமாகவோ, அல்லது தவறுதலான முகவரிக்கோ அனுப்பும்படியான பணத்தைப் பற்றிய விபரங்களுக்கு அலுவலகம் எந்த விதமான பொறுப்பும் ஏற்காது என்று இதனால் அறிவிக்கப்படுகிறது.

ஆசிரியர்.

கவனிக்கவும்

மணியார்டர் கூப்பனில் (Money Orders) சந்தாத்தொகை அனுபபும்போது, சநதா எண்ணைக குறிதது அனுப்பவும். சந்தாதாராகள் தங்களுடைய புதிய எண்ணை ஸப்தகிரி மாத வெளியீடு உறையில் (Cover) கவனிக்கவும்.

ஆசிரியர்:

முக்கவி கண்ட காப்பியம்

திரு T G அனந்த சுப்ரமண்யம், திருப்பதி

(காபேயன்)

"ஆரண்ய காண்டம்"

—※※○※※—

(முன் இதழின் தொடர்ச்சி)

"सर्पिर्लवणतैलादिक्षयेऽपि च पतिव्रता ।
पतिं नास्ति नब्रूयादायासेषु न योजयेत् ॥

என்று காசிகண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நெய், உப்பு, எண்ணெய் முதலியவைகள் இல்லாத போதுகூட கணவனிடம் சொல்லக் கூடாது.

சீதாபஹரணம் என்பது மிகவும் பெரிய குற்றமாகும். ஆகையால் நமக்கு ஒரு உபதேசம் தெரிய வருகிறது.

"क्षमा शत्रौ च मित्रे च यतीनामेव भूषणम् ।
अपराधिषु सत्त्वेषु नृपाणां सैव दूषणम् ॥"

அதாவது யதிகளுக்கு சத்ருவினிடத்திலும் நண்பனிடத்திலும் பொறுமையாக இருப்பது பூஷணமாகும். அதே பொறுமை அரசர்களுக்குக் குற்றமாகும். அரசர்கள் குற்றம் செய்தவனிடத்தில் பொறுமையைக் காட்டினால் அது தூஷணமாகும்.

ராவணனுககுச் சாபம் இருக்கிறது என்பதை அறிந்த கம்பர் சீதையை தரையுடன் பெயர்த்தெடுத்தான் என்று கூறுகிறார்:

ஆண்டு ஆயிடை தீயவன் ஆயிழையைத்
தீண்டால் எனும் மேல் உரை சிந்தை செயாத்
தூண்தான் எனல் ஆம்உயர் தோள வலியால்
கீண்டான் நிலம் ஓசனை கீழ்ப புடையே"

கம்பர் சொன்ன கருத்தையே அத்யாத்ம ராமாணத்தில் பார்க்கலாம். தன் தோள்களின வலிமையைக் கொண்டு சீதையிருந்த ஆச்ரமத்தின் இடத்தைக் கீழ்ப்புறத்தில் ஒரு யோஜனை தூரம பெயர்த்தெடுத்தான்:

ராவணனால் தேரில் எடுத்துச் செல்லும் சீதை புலம்புகிறாள்.

"हा! लक्ष्मण! महाबाहो गुरुचित्तप्रसादक ।
ह्रियमाणां न जानीषे रक्षसा कामरूपिणा ॥

என்று வால்மீகி கூறுகிறார். அத்யாத்ம ராமாயணத்தில் சீதையின் அழுகுரலைக் கேட்டு ஜடாயு வந்து யுத்தம் செய்ததாக இருக்கிறது. 'அதற்குப் பிறகு சீதை ஒவ்வொருவரையும் குறித்துப் புலம்புவதாகக் காணப்படுகிறது. மற்ற ராமாயணங்களில் முதலில் எல்லோரையும் குறித்துப் புலம்பிய பிறகு ஜடாயு பார்த்ததாகக் கூறப்படுகிறது:

சீதை தன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டவளாகப்புலம்புகிறாள், அத்யாத்மராமாயணத்தில்,

"हा लक्ष्मण महाभाग त्राहि मामपराधिनीम् ।
वाक्शरेण हतस्त्वं मे क्षन्तुमर्हसि देवर ! ॥

देवर என்றால் மைதுனனுக்குப் பெயர். 'ஹே! மைதுன! லக்ஷ்மண! நான் உன்னை சுடு சொல்லால் சுட்டு விட்டேன். என்னை மன்னித்து விடு" என்று. மேலும் சீதை தன் கண்களில்படும் பொருள்களையெல்லாம் பார்த்துப் புலம்புகிறாள்.

"आमन्त्रये जनस्थाने कर्णिकारान् सुपुष्पितान् ।
क्षिप्रं रामाय शंसध्वं सीतां हरति रावणः ॥
माल्यवन्तं शिखरिणं वन्दे प्रस्रवणं गिरिम् ।
क्षिप्रं रामाय शंस त्वं सीतां हरति रावणः ॥
हंसकारण्डवाकीर्णां वन्दे गोदावरीं नदीम् ।
दैवतानि च यान्यस्मिन् वने विविधपादपे ॥
नमस्करोम्यहं तेभ्यो भर्तुः शंसत मां हृताम् ।"

'ஹே! செடி, கொடிகளே! இராவணன் சீதையை அபஹரித்துச் செல்கிறுன் என்று இராமனிடம் சொல்லுங்கள். ஹே! மால்யவான் பர்வதமே! ஹே! பரஸ்ரவனபர்வதமே உங்களை வணங்குகிறேன். என் நிலையை இராமனுக்குச் சொல்லுங்கள். ஹே! தாயே! கோதாவரியே! உன்னை நமஸ்கரிக்கிறேன். என் நிலையை இராமனுக்குக் கூறு. ஹே! காட்டிலுள்ள வனதேவதைகளே! உங்களை வணங்குகிறேன். என் நிலையை இராமனுக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள" என்று. இந்தக் கருத்தை அப்படியே கையாண்டுள்ளார் கம்பர். அது கீழ்வருமாறு,

" மலையே! மரனே! மயிலே! குயிலே!
கலையே! பிணையே! களிறே! பிடியே!
நிலையா வுயிரே! நிலைநேடினர் போய்
உலையா வலியாருழை நீருரையீர "

" கோதாவரியே! குளிர்வாய் குழைவாய்
மாதா அனையாய் மனனே தெளிவாய்
ஓதாதுணர்வாருழை ஓடினை போய
நீதான் வினையேன் நிலைசொலலையோ "

இரகுவம்சத்தில் காளிதாஸன் 14-வது சர்கத்தில் கூறுகிறுன.

"तथेति तस्याः प्रतिगृह्य वाचं रामानुजे
दृष्टिपथं व्यतीते ।
सा मुक्तकण्ठं व्यसनातिभाराच्चक्रन्द
विग्नाकुररीव भूयः ॥

नृत्यं मयूराः कुसुमानि वृक्षाः दर्भानु-
पात्तान् विजहुर्हरिण्यः ।
तस्याः प्रपन्ने समदुःखभावं अत्यन्तमासीत्
रुदितं वनेऽपि ॥"

இராவணன தூக்கிச் செல்லும் சீதையின குரலைக கேட்டு மயில் தன் ஆட்டத்தை விட்டது. மரங்கள் மலர்தலை மறந்தது, மான்கள் மேய்தலை விட்டது இல்விதம் தன் தன் கார்யங்களை விட்டு துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தன. இக்கருத்தை வால்மீகத்திலும் பாாக்கலாம்.

இவ்விதம் இராவணன் சீதையைத் தூக்கிக் கொணடு ரதத்தில் சென்று கொண்டிருந்த பொழுது சீதையின் குரலைக் கேட்டு, தூங்கிக் கொண்டிருநத ஜடாயு விழித்துக்கொணடு, மலையின் உச்சியிலிருநது நல்ல வார்த்தையைக் கூறியது.

"वनस्पतिगतः श्रीमान् व्याजहार शुभां गिरम् ।
என்ன நல்ல வார்த்தையென்பதை துளசிதாஸர் கூறுகிறுர்.

"सीते पुत्रि ! करसि जनि त्रासा ।
करिहौं जातुधान करनासा ।

இந்த கருத்தை அநுமந்நாடகம் கூறுகிறது.

"मा भैषीः पुत्रि सीते व्रजति मम पुरोनैष दूरं दुरात्मा ।"

என்று. கம்பரும்,

" ஆண்டு உற்று அணங்கினை அஞ்சல் என
தீண்டுறறிலன் என்று உணா சிந்தையினுன்
மூண்டு உற்று எழு வெம்கதம் முற்றிலன்
மீண்டு உறறு உரை ஆடலை மேவினன் ஆல் "

சடாயு சீதைக்கு அபயம் அளித்துவிட்டு, சீதையை நோக்கிற்று சடாயு. சீதை இராவணனுல் தீண்டப்பட வில்லையென்பதை அறிந்து ராவணனுடன் பேச ஆரம்பித்தது என்று கூறுகிறுர். ஆகையால் இராவணன் பூமியுடன் பெயத்தெடுத்துச் சென்றுன் என்பதற்கு இதுவும் ஓர் சான்ருகும். (தொடரும)

இந்து சமயக் கையேடு

திரு அ. நடராஜன், திருப்பதி.

★ ★ ★

(முன் இதழ் தொடர்ச்சி)

கோவிலைத் தூய்மையாகவும் புனிதமாகவும் வைத்துக் கொள்வதற்காக மிகுந்த கவனம் எடுத்துககொளளப்படுகிறது. கடவுள் தூய்மையானவர், பூரணமானவா. மிகச் சிறிய அசுத்தச் செயலுக்குக் கூட தூய்மைப படுத்தும சம்புரோட்சணச் சடங்குகள ஏற பட்டுள்ளன. இதன் உட்கருத்து என்ன வெனில, தூய்மையே உருவானவரும் எவ் வகை மாசும இல்லாதவருமான கடவுள், சிறிதளவிற்கே அசுத்தமடைந்த இடங்களாயினும் அவை தாம் இருப்பதற்குத் தகுதியற்றவை எனக் கருதி அங்கிருந்து அகன்று விடுகிறுர் என்பதாகும். பக்தன் தூய்மையான உள்ளத்துடனும உடலுடனும் கோவிலுக்குள் செல்ல வேண்டும். தூய்மை இறைமைக்கு அல்லது தெய்விகத் தன்மைக்கு வழி கோலுகிறது, இதயத்தில் தூய்மையாக இருப்பவனே இறைவனே அடைய முடியும். கோவிலே அசுத்தம் செய்து விட்டால், அதைத் தூய்மைப் படுத்துவதற்குச் சில சடங்குகள் செய்யப் படுகின்றன. கோவிலுக்குள் அசுத்தமான ஆட்களும பிராணிகளும் நுழைந்து விட்டால் அதற்கான சம்புரோட்சணச்சடங்குகளும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. காளான், எறும்புப்புற்று ஆகியவை இருந்தால்கூட கோவிலேத் தூய்மைப் படுத்த வேண்டும். நாட்டிற்குத் தீமையை முன்னறிவிக்கும் தீய நிமித்தங்களுக்கான தூய்மைப் படுத்தும் சடங்குகளும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாரதநாடு உலகப் பொது சமயத்தின் பிறப்பிடம், கடவுளின் அவதாரங்கள், ரிஷிகள், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், ஆசாரியர்கள் மற்றும் தெய்வ தரிசனம் கண்டவர்கள் ஆகியோர்களின் புனித பூமி. இறைவனின் அவதாரஙகளும் தெய்வப் புருஷர்களும் தோன்றிய இடங்கள். மனிதகுலத்தை ஆன்மிகமுள்ளதாகச் செய்வதற்கான அவர்களது வருகையினுல் புனிதமடைந்த க்ஷேத்திரங்கள் அல்லது புண்ணியத் தலங்கள் எனப்படுகின்றன. இந்தியத்தாய் யுகயுகமாகக் கணக்கற்ற முனிவர்களேயும மகான்களேயும் ஈன்றெடுத்திருந்தாலும், தெய்வப் புருஷர்களை உண்டாக்கும் ஆற்றல் அவளுககு எல்லையில்லாது இருப்பதால் அவள் எபபோதும் இளநங்கையாக அல்லது நித்திய யுவதியாக வணங்கப் பெறுகிருள். வேதாநதிகள் பிரம்மத்தைப் பரம்பொருளாகவோ சத்தாகவோ, அகில நாயகனுகவோ ஈசுவரனுகவோ கருதுகினறனர்; பக்தர்கள் கடவுளை அகத்துள்ளே உறையும் பரமாத்மாவாகப் பார்க்கின்றனர்; ஆனுல், அனைவரும் க்ஷேத்திரங்களிலுள்ள கடவுளின் திருவவதாரங்களை — அவை வரலாற்று ரீதியில் நிகழ்ந்த அவதாரங்களாக இருநதாலும் சரி, அல்லது, நிரந்தரமாக அமைந்த அவதாரங்களாக இருந்தாலும் சரி- போற்றி வாழ்த்தி ஏத்துகின்றனர். க்ஷேத்திரங்களுள் முக்கியமானவை ஏழு. அயோத்தி, அவந்தி, காசி, காஞ்சி, மதுரை, மாயை, துவாரகை. அயோத்தி இராமன் அவதரிதத தலம; (வட)மதுரை, கோகுலம், பிருந்தாவனம் ஆகியவை கிருஷ்ணனின் லீலேகளுடன் தொடர்பு பெற்றவை. ஆன்மிக இந்தியாவின் இதயம் வாரணுஸி எனப்பெறும் காசி

புனிதமானதாகக் கருதப்படும். காஞ்சி இந்தியாவின பிரதான மோட்சபுரி அல்லது மோட்சம் அளிக்கும் நகரம் ஆகும

அர்ச்சை அல்லது விககிரகம் ஐந்து உருவங்களில வழிபடப்படுகின்றது; இவற்றில் மிக முக்கியமானது திருபபதியில இருப்பதைப் போன்ற ஸ்வயம்வியக்தமான, அதாவது, பகவான் தானுகவே வெளிபபடுத்திக்கொணட உருவம; இறைவன் தமது அலகிலா அனபினுல் இங்கு அவதாரம் செய்து ஜீவன்கள் அனைத்தையும் ஆட்கொள்ளும் மீட்புக கருணையின் வடிவமாக விளங்குகிருர். மலையின் உச்சியில் இருந்து கொண்டு எல்லா ஜீவனகளையும் தமது திருவடிகளை நாடி, தமது திருவருளைப பெறறு உய்வதற்காக அவர் அழைககின்ருா. வேறு க்ஷேத்திரங்கள் ஸ்ரீரங்கம், புஷ்கரம், மேல்கோட்டை, நைமிசம் ஆகியவை. காஞ்சி பிரம்ம தேவனுல் வரதராஜருக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட திவ்ய க்ஷேத்திரம். திருவள்ளூர் ரிஷியினுல அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டதால் அது ஓர் ஆர்ஷக்ஷேத்திரம் ஆகும். நல்ல மனிதனுல் நிறுவப்படுவது மானுஷக்ஷேத்திரம் எனப் படுகிறது. இவ்வாருன ஆரம்பம் தெரியாத கோவில்கள் புராண க்ஷேத்திரங்கள் எனப் படுகின்றன. பெரும்பான்மையான கோவில்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தனவேயாகும். சைவ க்ஷேத்திரங்களிலும் இம்மாதிரியான வகைகள் உண்டு மேலும், நிலம், தீ, நீர், வளி, விசும்பு என்னும் பஞ்ச பூதங்களில் சிவன் உறைவதைக் குறிப்பிடும் தலங்களும் உணடு. திருவாரூரில் நிலம் அல்லது மண் உருவிலும், திருவண்ணுமலையில் தீ அல்லது சோதி உருவிலும, திருவானைக்காவில் நீர் உருவிலும். திருக்காளத்தியில் வளி அல்லது காற்று உருவிலும், சிதம்பரத்தில் விசும்பு அல்லது ஆகாச உருவிலும் சிவன் இருக்கின்ருர்: இவை பஞ்ச பூதத்தலங்கள் எனப்படுகின்றன. இவற்றுள் 'சித்' எனப்படும் ஞானம அல்லது அறிவு நிறைந்துள்ள சிதம்பரம் மிகவும் முக்கியமானதாகும். சைவர்களுக்கும் வைஷ்ணவர்களுக்கும் சிறபபான தாயிருககும், புறத்தே நிகழவதே எனினும் அகத்தே முகிழத்து வளரும் பக்தியின் முன்னேறறத்திறகு ஓர் அடையாளமானதாய் விளங்கும புனித யாத்திரை வடக்கே அமாநாத், பத்ரிநாத், கேதாாநாத என்னுமிடங்களிலிருந்து தொடங்கி, மததியில் காசிநாத், மதுராநாத், அயோத்தியாநாத், மேறகில் சோமநாத, பணடரிநாத், துவாரகாநாத், கிழக்கில் ஜகன்ஞத் என்று சென்று, தெறகில் வேங்கடநாத், காஞ்சிநாத், ரங்கநாத், ராமனுத் என்று ஊடுருவிப் பரந்து செல்கிறது. யாத்திரையின் முடிவில் பக்தன அகக் கோவிலுள் நுழைந்து சாசுவதத்தை அல்லது பெருநிலையை அடைகின்ருன்.

தீர்த்தங்கள அல்லது புண்ணிய நீர்நிலைகள் எனப்படுபவை பவித்திரமானதொரு தலத்தின் அல்லது ஒரு மகானின் தொடர்பினுல் புனிதமுள்ளதாகக் கருதப் படும நீரையுடைய அருவிகள் அல்லது குளங்கள் அல்லது ஆறுகள் ஆகும தெய்வத் தன்மைக்கும் ஆன்மிகத் தூய்மைக்கும் அடுத்தபடியாக இருப்பது பௌதிக அல்லது உடல் தூய்மையாகும். ஒவ்வொரு தலத்திலும் அதனுடன் இணைந்த தீர்த்தம் ஒன்று இருக்கின்றது; அதில் நீராடினுல் நமது பாவங்கள் அகன்று நாம் புனிதமாகின்ருேம்: எடுத்துக் காட்டாக, திருமலையின் மீதுள்ள ஸ்ரீநிவாஸ க்ஷேத்திரத்தில் சுவாமி புஷ்கரணி என்னும் திருக்குளம் இருக்கின்றது. கடவுளின் சந்நிதிக்குச் செல்வதற்கு முன் எல்லோரும் திருக்குளத்தில் நீராடித் தங்களைத் தூய்மைப் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். வானுலகிலிருந்து இழிந்து விஷ்ணுவின் திருவடிகளின் வழியாக வந்ததனுல் கங்கை புனிதமானதாகக் கருதப்படுகிறது. சகரன் என்பவனுடைய பதினுயிரம் புதல்வர்களின் பாவங்

களை அகற்றி, அவர்களை சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்புவதற்காக பகீரதனின் கடுந்தவத்தினால் கங்கை இவ்வுலகிற்குக் கொணரப்பட்டது. கோதாவரியும் காவிரியும் அங்ஙனமே புனிதமானவையாகும்.

புண்ணியத்தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்வது என்பது இறைவனை நோக்கி ஆன்மா செல்லும் யாத்திரையின் அடையாளமே யாகும். நமது வாழ்வின் குறிக்கோளும நோக்கமும உண்மை, நலம், அழகு (சத்தியம் சிவம், சுந்தரம்) போன்ற நிலையான மதிப்புகள் அனைத்தின் இருப்பிடமான இறைவனிடம் செல்வதற்கான ஆன்மாவின் யாத்திரையேயாகும். பிறப்பு, வாழ்க்கைநிலை ஆகியவை காரணமாக மனிதனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தவறான எண்ணங்களை தலயாத்திரை நீக்கி, இறைவனின் பரமாத்ம தரிசனத்தை நாடுவதற்கு அவனுக்குத் துணை புரிகிறது. சாத்துவிக சகிப்புத் தன்மையையும் பொறுமையையும் பெறுவதனாலும் தனது தேவைகளைக் குறைத்துக் கொள்வதனாலும் வைராக்கியத்தை, அதாவது, தானாக எல்லாவற்றையும் துறப்பது என்னும் நற்பண்பினை அவன் அடைகிறான். புண்ணிய புருஷர்களின் தொடர்பு ஆன்மிகத் தொண்டிற்கு வழிகோலும் மானிட நேய உறவையும் ஆன்ம நேய உணர்வையும் வளர்க்கிறது. எனவே தான், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் மற்றும் ஆசாரியர்கள் ஆகியோர் தங்களிடத்திலும் பிறரிடத்திலும் பக்தியை அல்லது இறையன்பினைத் தோற்றுவித்து வளர்ப்பதற்காக இமயம் முதல் சேது வரை யாத்திரையை மேற்கொண்டனர்; இன்றும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

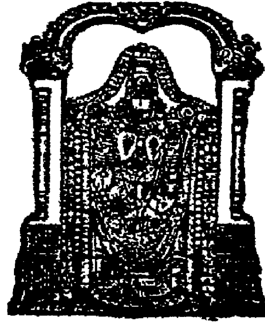
(தொடரும்)

ஓர் விண்ணப்பம்

தி. தி. தேவஸ்தான "புத்தக வெளியீடு" பிரிவு, 'சப்தகிரி' அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே தி. தி. தேவஸ்தான வெளியீடுகளான நாள் காட்டிகள், பஞ்சாங்கங்கள், அஞ்சல் பட அட்டைகள், முதலியவை சம்பந்தமாக கீழ்க்கண்ட விலாசத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு எல்லா பக்தாகளை கேட்டுக்கொள்கிறோம். மேற்கண்ட வெளியீடுகளுக்கான பண அனுப்பீடுகள் எல்லாம், கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கே அனுப்பவேண்டும்.

ஆசிரியர்:

ஆசிரியர்,
தி. தி தேவஸ்தானம்,
திருப்பதி. (ஆ. பி.)

திருவேங்கடப் பாமாலை

திரு. ஆர். கோபாலன், சித்தூர்.

(தொடர்ச்சி)

46. பாலினுள் வெண்ணெய் போன்று பரந்துளா யுலகி லென்று
சீலமே செறியும் மாந்தர் செப்புத லுண்மை யாயின்
கோலமார் நினது பாதம் கொள்கையி னெனது நெஞ்சில்
ஏலவே வேங்க டத்தாய் இயைந்திட வேண்டு மன்றே.

47. கல்லினிற் செம்பின் மண்ணிற் கனிந்துநீ யமர்தல் போன் றென்
சொல்லினி லுவந்து நின்றன நூவடி நாட்ட வேண்டும்
புல்லறி வுடைய னேனும் புண்ணியா வேங்க டத்தாய்
நல்லையா லுயிர்கட் கெல்லாம் நலிந்திட வெனைக்காண பாயோ.

48. உருவினைக் கண்டு நின்னை யுத்தமா போற்று கில்லேன்.
பொருவிலா துலகை யெல்லாம் போற்றியே புரக்கு முன்றன
அருளினைக் கண்டு நாயே கைநெகிழ ந்துருகி விம்மித்
திருவளர் வேங்க டத்தாய் திருவடி தொழுதிட் டேனே.

49. காத்தலைக் கடனுக் கொண்டு கண்ணகல் ஞாலந் தன்னைக
காத்திடும் நின்னை நோக்கிக் காவென வேண்ட மாட்டேன்
தீத்திறம புரியா வண்ணம் சீரிய நெறியி னின்று
பாத்துணும நெஞ்சை வேட்டேன் பரமனே தநதாள வாயே.

50. கடன்மடை திறந்த தென்னக் கவிதையாம் வெள்ளந் தன்னை
மடமட வென்று பாய்ச்சும் மாணபுசால் புலவா பல்லோர்
கடுகியே பாட நின்னும் காரொளி வேங்க டத்தாய்
மடமைசா லென்னைப் பாட வைத்ததை யென்னென் பேனே.

51. என்னையான மறைக்க மாட்டே னெழிலமலி வேங்க டத்தாய
மன்னிடுங் குணங்க ளில்லேன் மாசிலா நெஞ்சு மில்லேன்
பன்னிடுங் கல்வி யில்லேன் பணிவுட னொழுக்க மில்லேன்
நின்னிடம் பத்தி யில்லேன் நின்மலா கெட்டேன் யானே.

52. படைத்தனை யென்னை யெந்தாய் பாரினில் பரிவி னோடும்
படைத்தபின் காத்த ளித்தாய் பாருது நலன்க ளீந்தாய்
துடைத்திடத் தொடங்குங காலைத் தூவடி காட்டி யானின்
புடைத்திடும யமனுக் கஞ்சேன் பொருலில்வேங் கடதெம் மானே.

53. கற்பனை கடந்து நிற்கும் கவின்மலி நின்ப தத்தை
யற்பமா மதியி னாலே யாவலை யடககே னாகி
நற்பதங் தன்னை வேணடி நயந்துயான் பாட லுற்றேன்
பொற்புறு வேங்க டத்தாய் பொறுத்திடென் பிழையைத் தானே.

54. சொல்லெனு மலரைப் பாவாம் துகளது நாரால் யாத்து
மல்லலார் மாலை யாக்கி மலாநிகர் நின்பா தத்தில்
நல்லறி வுடைய மேலோா நாளுமே சாத்தி நிறபா
விலலெறி முடிக ளார்ந்த வேங்கடத் துறையுந தேவே.

55. பித்தனாய்ப் பேதை யாகிப் பிழைபல செய்யு மென்னை
யுத்தமா வெறுத்தி டாம லுவந்தருள புரிந்து காததாய்
முத்தராம் முனிவர் நெஞ்சில் முன்னிநீ வதிதல் போலென்
சித்தமாம் வேங்க டத்திற செறிந்திட வேண்டு வேனே.

56. காமமே முதலா வுள்ள கடும்பகைத் தொகையை வீட்டி
வாமமே கலையார் மாட்டு வைத்திடும் மயலை நீக்கித்
தாமமாா வேங்க டததாய் தமியனைக் காதது நின்றன்
நாமமே புகலும் பேற்றை நயந்தெனக் களித்தாள் வாயே

57. ஆயிரங் கோடி சன்ம மவனியி லெடுத்திட் டாலும்
நாயினேன் வருந்த மாட்டேன் நயந்தெனைக் காப்ப தற்கு
நீயுளான் வேங்க டத்தாய் நின்னடி போற்று தற்குச்
சேயினேன் விரும்பி நினறேன் திருவடி தநதாள் வாயே.

58 புத்தமு தளித்துத் தேவர் புன்கணை நீக்கி யாணடாய்
இத்தரை மாந்தர்க் காங்கே யீநதனை யுறுதி யெல்லாம
நித்தனே நினக்கு யாங்கள் நினைந்தெதைக் கொடுகக வல்லோம்
பத்தியும் நினக்கே சொந்தம் பரமனே வேங்க டேசா.

59. உலகுள வின்பங் கண்டே யுத்தமா மயங்கா வண்ணம்
இலகிடு நின்பா தத்தை யீந்தருள புரிய வேண்டும்
குலவுசீர் வேங்க டத்தைக் கோவிலாக் கொணடு நாளும்
நலமளித் தெம்மை யாளும் நாதனே தேவ தேவே.

60. வெறிகமழ சோலை சூழ்நத வேங்கடத் துறையுந தேவே
மறதியே யின்றி யிந்த மாநிலத் துயிரை யெல்லாம்
திறமையி னளித்துக் காப்பாய் சிறியனேன நெஞ்சி லுள்ள
மறதியை யகற்றி யுனறன் மலரடி பணியச செய்யே.

(தொடரும்)

பேர் பாடும் பாவை

திரு ர. வேங்கடரத்தினம, நெயவேலி - 1

—※o※—

பரமன் அடி பணிநது பக்தி செய்த பாவை யருள் திருபபாவை பாடியருளிய ஆணடாள சிறப்பு மிக்கவள். திருப்பாவை என வழங்கு கிறது அவள் பாடிய பாவை நோன்புப் பாசுரம. திருக்குறள என்கிருப் போல் திருப்பாவையெனவிளஙகும நாச்சியார்இன்ன முதம் சின்னஞ சிறுமகளிர் பரம்பொருள் பெருமை பாடிப் பணிவதாக அமைநதது. இறைவனின் திருநாமததைச சிறுமியா கூடிப்பாடி வணங்கும் வண்ணம் அமைந்த அப்பாசுரத்தில், நாமத்தின் மகிமை கூறப் படுகிறது. எம்பெருமானின திருபபெயரி னைப் பாடிப் பணிந்தால், உலகம் உய்யும; செழுமை பெருகும; வளம் வளரும்; என்ப தாக ஒரு பாடல் வரிசையாக அடுக்கிக் கொணடே போகும்.

புருஷோத்தமனுகிய எம்பிரானின் பெயரை இசையோடு பாடி நீராடி வணங்கி வழிபடின் நாட்டில தீங்கே இராது; மாதம மும்மாரி பொழியும். குடமகுடமாகப் பால சொறிநது தள்ளும் வள்ளல் பெரும பசுக்கள நிறைந்து நின்று, செல்வத்தைப் பெருக்கும்; இனனும எவ்வளவோ நலனகள் பெருகும்!

நாம செய்ய வேண்டுவது மட்டும் ஒன்றே ஒன்று!

''ஓங்கி உலகளந்த உததமன பேர பாடி
நாங்கள நம்பாவைக்குச சாற்றிநீரா ஆடினுல''

இதுதான் ஆண்டாள் கூறும் நிபந்தனை! இதைப் பூர்த்தி செய்யின்,

தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து, நெல் வயல்கள் வளம் கூட்ட, வரிசையாக முன்னம சொன்ன செல்வங்கள் சேரும். எனவே உத்தமன் பேரினை எல்லாரு மாக ஓங்கிப் பாடி, உரக்க இசைத்துப் பாவை நோன்பு கொண்டாடலாம் என்று துயிலும தோழியரை, எழுந்த பெணகள எழுபபுகிருர்கள். இந்த இறை நாம ஸமரணை என்பது நெல்லும் நீரும் வேணடி, ஊர் செழிபபதற்காகப் பசிளம் பெணடிர் செய் யும் சிறுபிள்ளைத்தனம் என எவரும எணணி விட வேணடாம. பால் வளமும் நில வளமும் நாடி உததமன் பேர்பாடச் சொன்னதாக முதற்பாட்டின உட்கருத்து அமைந்து விட்டதோ எனக் கருதி, வேறெரு விதமாக இறைநாமத்தின பெருமை கூறபபடும் இடம் இது.

முற்றும துறந்த முனிவர்களும், எதையும் செய்ய வல்ல யோகியரும் அந்தப் பரந்தா மனின் திருப்பெயரைத் தான் ஓதுகிருர்கள் என்று கூறுவது புள்ளும் சிலம்பின காண என்னும் பாடல். அவர்கள் எந்தப்பொருளா சையினுலும் உந்தப்பட்டு உயிா வாழ்வோர் அல்லர். ஆனுல், அவர்களே பாற்கடலில் பையத் துயினற பரமனை நெஞ்சிலே நிறுத்தி அவா திருநாமத்தினையே மெலலிய இனிய குரலில் கூறிக்கொண்டு செல்கிருர்கள். அரி, அரி, அரி யென்ற பெயரினைக் கூறியவண்ணம் தெருவோடு போகும பெரியோர்களின் இனிய ஒலி காதில் நுழைநது உள்ளம் வரை செனறு தணணெனறிருக்கிறது. அதைக் கேட்க எழுநதிராய் என்பதாக இப்பாடல் எழுப்பு கிறது.

வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெளள எழுந்து அரியென்ற பேர அரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்

பாற்கடலில் நடுவே பாம்பணை மேல படுத்துள்ளவர் பரந்தாமன். அவரைத்தம் உளமார நினைந்து நினைந்து உருகி, அத்திரு நாமத்தினை மெதுவான குரலில்ஓதுகிறார்கள். பேர் அரவம் எனில நாம உச்சாரணம; பெயரினைப் பகரும் ஒலி எனக்கொளள வேண்டும். பேரோசை எனல் தவறு. மெள்ள எழுந்து என்பது விடிநத பின் மெதுவாக அவர்கள் விழித்தெழுகிறார்கள் என்று கூறுவதல்ல. முந்திய பாடலில் சிறுமியர் ஈசன நாமத்தை உரத்த குரலில் ஒரு மிக்கப் பாடினார்கள — உத்தமன் பேர் ஓங்கிப்பாட.. !- இந்தப் பாவில் யோகியரும முனிவோரும அரியென்ற பேரரவம் மெள்ள எழுப்பிக கேட்போா இதயத்தைக குளிர்விக்கிறாகள்.

அநதப் பரமனுக்குப் பெயர் அரியென்பது மட்டுமா உளடு? எவ்வளவோ பெயர்கள் படைத்த அநத நாராயணனைப் பலவாறும அழைதது வழிபடச் சொல்வது, தூமணி மாடத்து எனும பாடல, அதில துயில கலந்த தெருப் பெண்கள படுத்துள்ள பெண் ஒருத்தியை அவள் வீட்டு வாயிலிற் சென்று எழுப்புகிறார்கள். 'மாமீர், உம் மகள செவிடோ? நாங்கள் கூவியழைபபது காதில விழவில்லையோ' என்று சாடுகிறார்கள் பெண்ணின் அன்னையை. 'இதோ வநதுவிடுகிறேன் என பதிற் குரல் கொடுக்க இயலாதவாறு' அவள் ஊமையோ? அல்லது, ஏதேனும் மந்திரத்தில் கட்டுண்டு, தூங்கிக் கிடக்கிறாளோ? இலலையேல், உடலில் அத்துணைச் சோர்வோ'? என்று.

ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ
ஏமப் பெருந்துயில மந்திரபபட்டாளோ?
மாமாயன, மாதவன், வைகுநதன் என்றென்று
நாமம பலவும் நவினறே லோரெம்பாவாய.

சொல்வதறகு எவ்வளவோ எண்ணிலா நாமங்கள படைத்தவன பரமன் எனக் கூறும் இப்பாடல், மூனறே மூன றினை மட்டும் செப புகிறது. மாயக் கணணன், மாதவன, வைகுந்தன் எனபன போன்ற பெயர்களை இன்றுநெடுகச் சொல்லிக கொணடே போகலாம். என்று என்று என்பதில், இடையறுத நாம பஜனை குறிப்பிடப்படுகிறது. மூன்று திருப்பெயாகள மாதிரிக்கு இங்கே மொழியப பெறுகின்றன

இவ்வாறாக இறைவனின் இனிய திருநாமங்களைக கூறி வணங்கி வழிபடப் போகும் சிறுமியர், துயில் கலையாத தோழியரை எழுபபவும் அநநாமஙகளையே செப்புகின்றனர். மாமாயன், மாதவன், வைகுந்தன் எனும நாமம் பலவும் நவின்று தேவாதிதேவனைச சேவிக்கச செல்லும வழியில், கார்மேகக் கண்ணனின திருபபெயரினைக் கூறி எழுப்புகிறார்கள். அப்படியும் சில பெண்கள் எழாது படுத்துள்ளார்.

வீட்டு வெளி முற்றத்திற்குள்ளேயே நுழைநது, இறைந்துபாடுகிறார்கள் கண்ணன் பெருமையை. எனினும், சில பெணகள் ஆடாது அசங்காது துயிலகின்றனா. கோபம் வருகிறது பெண ஒருத்திக்கு. நாங்கள ஈசன் பேர் கூறிப் பாடுவதையெல்லாம் செவி சாய்த்துக கொணடே, என்ன தான் தூககமோ? அப்படித் துயின்று, கண்ட சுகம் தான் என்னவோ?

சுற்றத்துத தோழிமார் எல்லாரும வநது நின்
முறறம புகுந்து முகில் வண்ணன் போ பாட
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப் பெண்டாட்டி நீ
எற்றுக குறங்கும் பொருளே லோரெம்பாவாய்?

இவவடிகள் 'கற்றுக் கறவை' எனத் தொடங்கும் பாடலில் வருவன; கார்மேக வண்ணன் பேர் பாடக் கேட்டுக் கொண்டே, என்ன உறக்கம் எனச் சாடுவன. சுகமாய்த் தூங்குவதற்காக நாங்கள் பாடுகிறோம் என நினைத்து விட்டாயோ? எழுப்புவதற்காகப் பாடுகிறோம் என்று உணா!

இநதத் துயிலெழுப்பும் காட்சி நப்பின்னை வீட்டு வாயிலிலேயே நடைபெறுகிறது நப்பின்னைப்பிராட்டி, சாட்சாத் கண்ணபிரானின் மனம் உகந்த காதலி. அவள் எப்போதும கண்ணன் திருநாமத்தில் மூழ்கித் திளைப்பவள். அவளுடன் மற்றைத் தெருப பெண்களும சேர்ந்துகொண்டு, கிருஷ்ணனின் புகழ்பாடத் துடிக்கின்றனர்

'நாஙகளும் வந்து சோநது கொள்கிறோம். உன் கணவருடைய பெயரினைப் பாடி எல்லோருமாக மகிழ்நதிருப்போம கதவைத் திற, அம்மணீ!' என்று அழைபபு விடுப்பது 'உநதுமத களிற்றன்' எனும் பாடல.

.... உன் மைத்துனன பேர் பாட
செந்தாமரைக கையால சீரார் வளையொலிப்ப
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தே லோரெம்பாவாய்.

வளைகள் கலகலக்க, நப்பின்னையை தன் செநதாமரைக் கரங்களினால் கதவைத்திறந்து விடச் சொல்கிறார்கள் ஊர்ப் பெண்கள்! அவாகள் நபபினனையுடன் இரண்டு மூன்று பாடல்கள் பாடி மகிழ்கிறார்கள். கடைசியில் கண்ணன் திருச்சந்நிதானத்துக்கே சேருகிறார்கள்.

மாமாயன் மாதவன், வைகுந்தன், இன்னும் நாராயணன், அரி என்றெலலாம் நல்ல திருநாமங்கள படைத்த அபபரநதாமனை அவர்கள் பேச்சு வாக்கில் எப்படியெலலாம் சிறுபிள்ளை போல் பாவித்துப் பழகிப் பாடியாடி வந்துள்ளார்கள்! இந்த நினைப்பு அவாகளுக்கு எழுகிறது. ஒரு குறையும இராத பரிபூர்ணத்துவத்தின் சின்னம் கண்ணன்; குறைவிலா நிறைவு.

அத்தகைய கண்ணபிரானை நமக்கு இணையான விளையாட்டுப் பிள்ளையாக மதித்து எப்படிச் சிறுபேர் அழைத்து அகமகிழ்ந்துள்ளோம்! இந்த நினைப்பு ஒரு கலக்குக் கலக்குகிறது அவர்கள் உள்ளத்தை உடனே சிறுமியர் மன்னிப்புக் கோருகின்றனா. பாடல் 'கறவைகள பின் சென்று' எனத் தொடங்குவது!

குறைவொனறும இலலாத கோவிந்தா!
உன் தன்னோடு
உறவேல நமககிங் கொழிக்க ஒழியாது!
அறியாதபிள்ளைகளோம் அன்பினால்உன்தன்னைச்
சிறுபேர் அழைநதனவும் சீறி அருளாதே.,
இறைவா!

கண்ணனின் எளிமையைத் தவறுதலாகப் பயன்படுத்திக்கொணடு விட்டபச்சாத்தாபம இவ்வடிகளில குரல் கொடுக்கிறது. எவ்வளவுதான் சிறுபேர் அழைத்தாலும், குறைவொன்றும் இல்லாத கோவிந்தன் இறைவன் ஆவார் என்னும் ஞான முதிர்ச்சியும் பாட்டில் தெரிகிறது. இவ்வாறு ஈசனின் பேரைப் பலவாறும் பாடுதற்கு எழுந்த பிரபந்தம் ஆண்டாள் திருப்பாவை.

